

LLUCMAJOR

Número 78 - Abril 88

de pinte en ample

Preu: 90 pts.

LA MARE DE DEU DE GRACIA A LLUCMAJOR

UN CAMP DE
GOLF A
SO N'ANTEM

SA PERXA S.A

CARNISSERIA
FABRICA DÉMBOTITS

SOBRASSADA, CAMAIOT,
BUTIFARRA, BUTIFARRONS,
SALSITXA FRESCA, PINXOS,
etc...

**

**

Avda. Carlos V s/n - LLUCMAJOR
Avda. Mediterráneo, 28 - S'ESTANYOL
Tel. 66 20 64

AUSTIN ROVER

LI OFERIM UN ANY
D'ASSEGURANÇA
GRATUITA

Comprant un Austin Rover a través de
l'Agència a LLUCMAJOR, Avda. Cavaller
Ramon Santmartí Tel. 660146
I ara també vos podeu informar a S'ARENAL,
Plaça Major, 1 Tel. 265374

**SEGURS I AMB
ASSEGURANÇA**

SA FONT

c/ Font 5 Tel. 661417 Lluçmajor

swatch+

**Col.lecció
ESTIU 1988**

Commander GB 115

Blue Racer LR 107

Navigator GB 707

Revista mensual
Depòsit legal
PM 350-1.981
Any VII

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor.

INFORMACIO I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL.LABOREN:

Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Càndida Gamundi
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcías
Miquel Janer
Coloma Julià
Antonio Llompart
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margarida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Amau Thomàs
Pere F. Torrents
Antoni Vadell
Francesc Verdera
SECCIO ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana

Col.laboren:

Sebastià Monserrat
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:

M. Clar
Fermín
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:

Edicions Manacor S.A.

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

URBANISME: L'ALTERNATIVA DEL DIABLE

Potser en cap àrea de gestió municipal no es juga d'una manera tan clara i decisiva el futur del nostre poble com en la d'urbanisme. Els darrers aconteixements: l'aprovació de tres nous plans parcials, la sentència del Suprem autoritzant l'urbanització del Cap Alt i la petició de declaració d'interès social en favor del projecte d'un camp de golf i un complex termal-mèdico-residencial a Son Antem, sense oblidar l'espasa de Damocles sempre pendent sobre Capocorb, indiquen una clara continuïtat en el funcionament dels mecanismes que ens han portat a la situació actual.

Així, amb un Pla General d'Ordenació i una colla d'urbanitzacions legals i amb informes favorables, tenim la paradoxa d'un sostre de població potencial superior als seixanta mil habitants, molt més del que els nostres pous poden alimentar sense tornar salada la seva aigua, i un consistori que segueix aprovant plans parcials al·legant legalismes quan l'ocupació de les urbanitzacions ja fetes no supera el trenta per cent. També la depuració de les aigües presenta greus problemes i deficiències que poden afectar molt negativament la salut de tots els llucmajorers. Tot això és el resultat d'anys i més anys d'alegre desenvolupisme, miopia, o frivolitat política en les qüestions urbanístiques.

La llosa del viatge urbanístic, molta d'extensió, pocs contribuents, responsabilitats creixents, males condicions de recepció i una gestió nefasta, pesa de cada dia més sobre el pressupost municipal. El col.lapse econòmic, per la manca d'habitants a les urbanitzacions, l'hidrològic, per la salinització dels aquífers si es poblen els solars avui deserts, o el sanitari, per la contaminació del subsòl amb els abocaments a l'avenc de les aigües mal depurades són les perspectives de futur d'aquest terme si no es capgira decididament la política seguida fins ara en lloc d'amagar el cap sota l'ala dels legalismes.

Un dels principals problemes que presenta un cavi radical en la política urbanística és el de les indemnitzacions que possiblement s'haurien de pagar als urbanitzadors i que podrien arribar a comprometre la hisenda municipal. Un dels casos més escandalosos i coneguts és el de les garanties que l'anterior consistori va donar a la companyia que vol urbanitzar Capocorb.

Cap de les alternatives no és gaire clara, però és l'hora de les decisions valentes. Es necessari un estudi seriós i un ample debat global en matèria d'urbanisme que impliqui tot el poble en la tasca de cercar la millor sortida al desgavell que hem creat.

Casa de la vila

COMISSIO DE GOVERN DEL 7-III-88

PROJECTE RESTAURACIO TORRE DE CALA PI MÉS D' UN MILIO DE PTES. EN SUBVENCIONS I AJUDES

Segons es desprèn dels acords de la darrera Comissió de Govern de l'Ajuntament, es va resoldre la restauració de la Torre de Cala Pi i ja s'ha sol·licitat, pels corresponents serveis tècnics, l'estudi sobre el particular, a més d'haver rebut la col.laboració de l'empresa "Prefama".

SUBVENCIONS I AJUDES

En el capítol de despeses, es va acordar concedir les següents quantitats en ajudes i subvencions:

- 25.000 ptes. per al cartell anunciador de Sa Rua 88 confeccionat per Francesca Clar.
- 125.000 ptes. per ajuda a "Sa Rueta" de S'Arenal".
- 200.000 ptes. per al Carnaval Platja de Palma.
- 30.000 ptes. pagament al grup musical del darrer dia de Carnaval.
- 80.000 ptes. a Miquel Bujosa, de Campos, per l'actuació a Sa Rua.
- 25.000 ptes. al club de pesca "Es Cap Roig".
- 60.000 ptes. al coordinador d'esports comarcal, per a la realització d'activitats escolars.
- 300.000 ptes. al Club Nàutic S'Estanyol per a l'organització del campionat de Vela, classe Optimist.
- 200.000 ptes. a la U.D. Arenal.

INFRACCIONS URBANISTIQUES

Es va acordar requerir a nou propietaris expedientats per haver realitzat obra sense llicència municipal per tal que en un termini d'un mes, procedeixin a la demolició d'aquestes.

Aiximateix, es varen anul.lar sis expedients d'uns altres infractors.

ALTRES ACORDS

- Concessió de 49 llicències d'obres particulars per un total de 1.875.595 ptes.
- Fixar el lloguer d'una cotxeria, en 72.000 ptes. mensuals.
- Encarregar a "Sosegur" la realització de l'obra de col.locació tuberia d'aigua en el creuer de la carretera del S'Arenal, per 3.007.000 ptes.
- L'enginyer Alemany serà l'encarregat de redactar el projecte de mecanització del pou, dipòsit i conducció d'aigua de Son Garcies a Son Monjo, amb un cost de 1.260.000 ptes.
- Aprovar la certificació final de les obres d'asfaltat i neteja dels vials de la Urbanització Badia Gran, per 2.999.429 ptes.
- Afrontar una despesa de 150.000 ptes. per dur a terme la representació teatral, a l'Església Parroquial, del "Via Crucis", pel grup "Taula Rodona".

PLE MUNICIPAL 28-III-88

El Ple va començar amb la bona nova per a uns i dolenta per a uns altres que dins la sala d'actes de l'Ajuntament els dies de Ple no es podia fumar perquè es veu que el Sr. batle havia rebut moltes queixes al respecte.

Es va aprovar la realització d'un solar de bombeig d'aigua a S'Arenal, un camp de futbol i camins al camp Municipal

d'Esports de S'Arenal per un valor de vuit milions de ptes.

Es contractaren també sis peons a càrrec de l'INEM, es convoca a oposició:

- Una plaça d'arquitecte Municipal a mitja jornada.
- Una de sergent de celadors.
- Una plaça d'administratiu.
- Una plaça de neteja.
- Una plaça de caminer.
- S'aprovà l'empalme de les aigües brutes de S'Arenal (el sobrant) a la depuradora d'EMAYA (Ciutat).
- AP. va recordar que ells no han abandonat la intenció de fer una gran depuradora pel nostre terme, demanant com estan els estudis al respecte.

-- El plat fort del ple, emperò, va ser quan després de llegit el recurs que els urbanitzadors del Puig de Ros havien presentat a l'Ajuntament, el Grup d'AP es va mostrar d'acord amb l'aprovació del pla, la qual cosa, en els dos plens anteriors, havia aturat amb el vot en contra. Els mancava una informació que ara ja tenien.

El regidor del PSM (Macià Garcies) es va mantenir en la seva postura d'abstenció explicant que el que creia el seu grup era que ja hi havia massa urbanitzacions, sense urbanitzar, i que abans que això succeís no creia que fos oportú crear-ne de noves. Si es tenia en compte la manca d'aigua de l'illa i en particular del nostre terme i dels problemes de depuració de les aigües residuals que sofrim, no era recomanable crear nous llocs urbanístics. El regidor del PSM va dir que el seu partit es volia decantar de participar en aquesta política urbanística i no volia estar dins el mateix sac que, en l'esmentada matèria estaven tots els altres grups.

El Sr. Clar va explicar que si era una política de dretes crear zones hoteleres, que és del que vivim els mallorquins, n'estava orgullós, de ser de dretes.

El Sr. Macià Garcies li replicà dient que tots volien el millor per els mallorquins, però en el que discrepaven era en la manera d'aconseguir-ho.

El Sr. Tomàs Garcies, en el seu torn de rèplica, va argumentar que no creia encertat que incloessin el PSOE en el mateix sac dels altres partits però malgrat estava d'acord amb el plantejament del senyor Macià Garcies quan als problemes d'aigües netes i depuració de les brutes i serveis per a les urbanitzacions i que també estava d'acord en la possibilitat de revisar el Pla General d'Ordenació Urbana però mentre no es modificàs no un partit al qual li havia tocat la tasca de governar, no li quedava altre remei que aprovar el pla urbanístic que estava d'acord amb la llei vigent.

Acte seguit es va presentar la sol·licitud de declarar d'"interès social" una extensió de més de dues-centes quarterades (Son Antem) per fer-hi un balneari, hotel i pistes de golf ja que si no s'aprofita com a zona turística, no podia ser urbanitzat. Tota la dreta i el PSOE hi varen estar d'acord per aprovar-ho. Només el regidor Macià Garcies es va manifestar en contra i es va mostrar a disgust quan va començar el debat referent a si era d'interès social o no, i a la problemàtica d'aigües.

I com que ja era tard, i en espera de més informació al respecte, es va deixar sobre la taula fins al proper ple. Un ple que promet ésser mogut.

En el capítol de precs, esmenes i qüestions, el Sr. Manalo Garcies va fer una sèrie de preguntes que li foren contestades encara que el Batle li havia fet una Advertència lacònica: "Si duus molt de rolo, et calles".

A les preguntes que li havia fet un ciutadà per escrit amb anterioritat no les va poder contestar totes (eren deu) perquè s'havia deixat l'agenda a baix.

Una d'elles era referent a si posarien altaveus a la sala d'actes perquè els assistents no entenien de què es parlava. El Batle va contestar que no hi havia pressupost, com que era ell qui parlava més baix, procuraria fer-ho en veu alta.

I sense més assumptes per tractar, es va aixecar la sessió.

BASES DELS PREMIS D'INVESTIGACIO I CONCURS PER A L'EDICIO DE MATERIAL DIDACTIC

La Comissió Municipal de Cultura va convocar dos concursos amb un denominador comú, el de facilitar als estudiants el coneixement del terme municipal de Lluçmajor.

Els regidors Maties Garcies i Antoni Crespí ens informaren el passat 7 de març de les bases d'aquests concursos. El primer té com a l'objectiu l'edició de material didàctic que permeti el coneixement del nostre municipi entre els estudiants d'EGB.

Els treballs hauran de ser concebuts com una eina utilitària per el seu ús a l'escola, es basaran en una pedagogia activa i en la interdisciplinarietat, a més de l'adequació i coneixement de la geografia, demografia, economia, urbanisme i cultura de Lluçmajor; també duran propostes d'excursions i rutes pel nostre terme.

Les bases de la convocatòria estableixen que podran participar també els professors, estudiants universitaris i investigadors, tant en equip com individualment, de l'1 al 15 de juliol, els documents següents; el guió del treball especificant clarament els objectius, la metodologia i els continguts; el curriculum vitae dels autors i de

desenvolupament detallat d'una unitat o apartat del treball.

El premi estarà dotat amb una quantitat de 150.000 ptes. l'import de les quals s'entregarà en un 50 per cent quan es faci públic el veredict del jurat i l'altra quantitat quan l'autor o autors entreguin la cloenda del treball.

L'Ajuntament es reserva el dret de publicació del treball i també la difusió entre els centres escolars del municipi i el veredict del jurat es farà públic la primera quinzena de setembre mentre que el termini per a la cloenda del treball finalitzarà el 19 de desembre.

La convocatòria dels premis d'investigació sobre l'entorn del municipi va dirigida als estudiants d'EGB i d'ensenyances mitjanes. Els treballs se centraran en algun aspecte de la realitat present del municipi llucmajorer, tractat des de qualsevol camp de coneixement (geografia, història, economia, ciències naturals, literatura, llengua...)

Els treballs presentats individualment o en equip, tendran una extensió d'uns vuit folis, escrits a màquina i redactats en català. S'estableixen tres categories:

A- Alumnes de la segona etapa

d'EGB. El 1r premi està dotat amb 15.000 ptes. i el 2n amb 10.000.

B- Alumnes de 1r grau de FP i 1r i 2n de BUP, amb 25.000 ptes el primer premi i 20.000 el segon.

C- Alumnes de 2n grau de FP i de 3r de BUP i de COU, amb 45.000 ptes per al 1r premi i 40.000 pel segon.

Els premiats i els seus respectius centres escolars també rebran una acreditació simbòlica del premi, i la corporació dels treballs premiats.

Els originals es presentaran sense signar i s'identificaran solament amb un lema i amb la indicació de la categoria.

En un sobre apart, identificat amb el mateix lema i categoria, figuraran les dades personals dels autors. El termini de l'entrega serà de l'1 al 15 de juliol i l'entrega dels premis s'efectuarà el mes d'octubre per les Fires 88.

* * * *
* *

LA MARE DE DEU DE GRACIA A LLUCMAJOR

Dissabte, dia 2 d'abril, tingué lloc a Lluçmajor un esdeveniment molt important: L'arribada de la Mare de Déu de Gràcia a la nostra ciutat i que va esser entre nosaltres tota la segona setmana del mes actual. Havia estada organitzada per la Parròquia de Sant Miquel amb motiu de l'Any Marià.

Nombrosos feligresos sortiren de les seves cases per rebre la seva Mare espiritual a l'esplanada dels Instituts. La nostra Banda de Música la rebé amb la salutació de l'àngel harmonitzada i que tantes vegades i tantes generacions de llucmajorers havem entonat des de la nostra infància i que Ella en les seves aparicions ens ha recomanat amb insistència que resàssim. Els aplaudiments dels presents foren de cada vegada més forts obsequiant així la nostra Verge de Gràcia.

L'acompanyada a la Parròquia fou extraordinària. Passant pels carrers plens de murta, heura, ramellers a les voravies, domassos als balcons i finestres, el nombre de feligresos, plens de fervor i més d'un pugnànt perquè no el vessin com, silenciosament, li corrien fil a fil unes llàgrimes silencioses que traspaven l'amor envers de la Verge, arribaren a la Plaça. Davant l'Ajuntament, la Banda repetí la salutació angèlica. Arribats al temple Parroquial, l'ompliren totalment i després d'unes breus paraules del Sr. Rector, es despediren de la Verge de Gràcia amb el cor mullat de delícies per l'amor filial.

COMUNICAT D'ALIANÇA POPULAR DE LLUCMAJOR

AP. de Lluçmajor ha perdut la confiança i la credibilitat en la paraula del Sr. batle, el qual, a més, i com vos explicarem ara, ens ha tractat de mentiders, quan és justament ell qui no diu la veritat.

Arrel d'unes declaracions d'AP les quals sosteníem que el Sr. batle no informava al grup majoritari de l'oposició i duia els temes al Ple amb urgència, sense ser urgents, i ens queixàvem de la manca d'informació sobre els Pressuposts del 88, i en tenguèrem coneixement, per primer cop, un dimarts en Comissió i s'aprovaren en el Ple del divendres següent, el Sr. Batle afirmava a la premsa que AP tenia tota aquesta informació.

En el Ple de dia 29 de febrer férem una pregunta al Sr. batle per tal que rectificàs o ratificàs aquelles declaracions, concretament les aparegudes a aquesta revista en el nº 76: "També va insistir en el tema i li va dir que cada una de les Comissions Informatives havien estudiat i debatut les pròpies partides i hi eren presents els representants d'AP.

La resposta fou confusa i l'Acta diu textualment: "La Alcaldía se ratifica en cuanto al contenido".

Per tal motiu es va demanar al Sr. Batle en el ple de dia 28 de març l'aprovació, a la qual cosa el Batle va contestar que sí.

També es va demanar al PSOE que llegís les Actes de les Comissions així com s'havia compromès en l'anterior Ple, i que demostrarien, segons ells, que el Batle tenia raó quan afirmava que AP havia tengut tota la informació, però, curiosament oblidaren de dur-les. Consideram aquest oblit totalment voluntari.

Entenem que amb tot això ha estat malmès el nostre honor i l'lesionada la nostra credibilitat com a partit davant l'opinió pública perquè se'ns ha trancat de mentiders en relació a les nostres declaracions i que sostenim per què les trobaman autèntiques.

Però si l'anterior és greu ho és més el Batle que és qui representa tots els ciutadans no digui la veritat.

Volem que la gestió municipal sigui clara i transparent i sobretot, que els ciutadans creguin en els polítics però el Sr. batle ha aconseguit l'lesionar aquesta confiança. Per tot això, dins AP, ens estam plantejant presentar una querrela i la Moció de Censura, la qual cosa es decidirà a la pròxima Junta.

SETMANA CULTURAL A L' I.B.

Aquesta Setmana Cultural es va celebrar a l'Institut de Batxillerat Maria A.Salvà, els dies 14 i 15 de març, amb la col.laboració de l'Associació de Pares d'Alumnes, Ajuntaments, PREFAMA, i del personal docent i no docent del Centre.

Aquests dos dies foren plens d'activitats per a tots els gusts, i ara vos ne donam una breu relació:

- Taller de Confecció per Catalina Julià
- Taller d'Astronomia (conferència del Sr. Bonet i visita a l'Observatori de Sencelles)
- Informàtica: Curset impartit per R. Cortès i M. Martorell
- Taller de Cuina, amb receptes a càrrec de Maria

Tous i de Pere Ramis

- Mecànica de Motos, a cura de Bartomeu Mas
 - Taller de Ceràmica impartit per M. Albertí, a "Sa Teulera"
 - Excursió al barri antic de Palma i Xerrada sobre els Signes Zodiacals
 - Exhibició de la pel.lícula Lawrence d'Aràbia"
 - Curset de Papiroflèxia, a cura de B. Salvà
 - Gran Marató Fotogràfic, amb conferència de J. Abrisfas.
 - Taller de Serigrafia, a càrrec de G. Thomàs i Curset de Dansa amb Balls de Saló, impartit per Xisco, Aina i Alfonso.
- Pensem que és una iniciativa que hauria de ser model per a tots els centres escolars del terme, i des d'aquí els animam perquè la continuïn.

TAULA RODONA SOBRE EL POLIGON INDUSTRIAL

La presentació fou a càrrec del director de la revista "S'Unió de S'Arenal". Els ponents foren el Sr. Salleres, (President d'acell) Sr. Martí (Industrial), un soci de Gràfic Art (industrial impressor), Joan Miquel Catany (aparellador), Tomàs Garcias (PSOE), M. Vidal (representant Associació d'Hotelers), Sr. Sbert (gerent Associació Hotelers) i Sr. Julià Puig (industrial begudes).

Tots estarem d'acord a fer un polígon.

El Sr. de Gràfic Art, Sr. Joan Miquel, J. Vidal i Sr. Sbert creien necessari que es fes el polígon de serveis

(no industrial) prop de S'Arenal. Els altres creien que era necessari fer-ne un d'industrial i com que dos no eren viables, se n'ha via de fer un mixte que pogués acollir activitats industrials contaminants i de serveis i això, legalment només era possible a més de 2 kms. d'una població i eren partidaris per fer-lo allà on el PGOU tenia previst.

Hi va haver distintes preguntes per part dels assistents que no varen fer canviar ni aclarir cap postura de les que s'havien exposat al llarg del debat.

A la reunió hi assistiren persones interessades

perquè a un lloc a l'altre es faci el polígon ja que tenen necessitat d'ampliar la indústria i expressen que es

faci alguna cosa aviat perquè al terme de Lluçmajor no hi ha on posar un indústria.

AJUNTAMENT DE LLUCMAJOR

(BALEARS)

S'ha procedit per part d'aquest Ajuntament a la neteja de diverses vies rurals i ha resultat necessari per mantenir en bones condicions els llocs recentment condicionats l'ús d'herbicides i altres substàncies tòxiques. Es prega s'abstinguin de consumir aliments (espàrecs, cargols) que hagin pogut estar en contacte amb aquestes substàncies.

VIA CRUCIS

El dia del Ram horabaixa, organitzat per l'Ajuntament de Lluçmajor, es va representar a l'Església Parroquial l'obra "Via Crucis" de Llorenç Moyà amb l'assistència d'unes cinc-centes persones.

El grup de teatre Taula Redona es va posar a l'altura de l'autor i va saber trasmetre tot el sentiment que

Llorenç Moyà va posar quan va escriure l'obra.

El públic assistent va saber apreciar les imatges plenes de realisme i cruesa que el grup Taula Redona varen compondre.

A la sortida els comentaris foren positius a tots els nivells.

Robatoris

N'hi ha que necessiten doblers i els volen aconseguir sense fer feina. Les activitats d'aquests amics de lo dels altres, al nostre poble són cada dia majors.- El dia 24 de març entraren a la sabateria Puig; entraren pel corral i sortiren per una casa de veïnat.- El dia 30 tres gitanes, de dia, entraren a una casa del carrer de Sant Pere i se n'endugueren joies, com que la madona no se n'entemé, gràcies a l'efectivitat dels celadors i al factor sort varen poder

esser recuperades; les havien tirades embolicades amb un torcabagues al water d'un cafè de plaça.- La nit del dia 6 al 7 d'abril entraren a un pis del carrer de Sa Fira, on hi viu en Rafel Tous, de nit, mentre la família dormia; pels corrals passaren a l'apotecaria Pons i d'aquesta al local de S'Amfora. De tots els llocs s'endugueren doblers; sortiren pel carrer de Sa Font on hi ha l'esmentada botiga. La mateixa nit, també, entraren al nou parc de bombers, desconeixem amb exactitud el mal que feren i el que s'endugueren, però es parla d'emissores valorades en cents de mils de pessetes.

UN LLUCMAJORER DIRECTOR GENERAL DE PROMOCIÓ INDUSTRIAL

El Sr.Lluc Tomàs Munar ha estat anomenat Director General de Promoció Industrial de la Conselleria de Indústria i Comerç del Govern de la Comunitat Autònoma Balear.

Des de les planes de la nostra revista el volem felicitar i li desitjam èxits i encerts en la seva nova tasca.

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:
De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19
C/Orient, 8
Tels. 66 20 08 - 66 11 12
LLUCMAJOR.

CARNISSERIA XARCUTERIA

**ZANOQUERA
-
GARCÍAS**

Plaza. España. 62 Teléfono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

MOCIO DE CENSURA

Els altres partits es defineixen

Davant la notícia que llegirem a la premsa de l'illa, i que reproduïm íntegrament, referent a la possibilitat del grup AP (Llucmajor) de presentar una querrela o moció de censura en contra del Batle, ens hem posat en contacte amb els regidors dels diferents partits polítics (elements decisius perquè una moció es pugui guanyar) per tal de saber què pensen referent a aquest assumpte.

La pregunta que se'ls ha fet ha estat: ¿Quina és la vostra opinió en relació a les manifestacions que ha fet AP? aquestes manifestacions, és clar, referides a una possible moció de censura. En cas que es presentàs, l'aprovaríeu?

Miquel Manresa (PDP)

Joaquim Rabasco (CDS)

MIQUEL MANRESA (P.D.P.)

- Valdria que això ho hagués contestat el nostre president, però com que és de viatge, ho faré jo mateix: crec que això de

PENTA
ASESORES

JERONI SUREDA OLIVER
(Economista - Assessor Fiscal)

JAUME SITJAR RAMIS
(Graduat Social - Assessor Laboral)

Plaça d'Espanya, 53-1r. Tel. 66 21 33
Llucmajor

canviar de batle és una cosa molt delicada i que no es pot fer així com així.

Per a nosaltres, donar suport a una moció de censura significa que hi ha d'haver motius de pes i degudament demostrats. En aquest cas, sí que l'aprovaríem

JOAQUIM RABASCO (C.D.S.)

- Jo he estat el primer sorprès quan he llegit als periòdics que AP es plantejava la possibilitat d'una moció de censura. En cap moment he tengut notícies directes d'AP al respecte. Quant a si l'aprovaríem o no, he de dir que no ens podem manifestar perquè depenen del Comitè Federal, i és aquest que hauria de decidir la nostra actuació, previ informe del Comitè Local i després d'haver-se estudiat a fons els motius pels que es presenta.

MATIES GARCIAS (P.S.M.)

La moció de censura és una mesura legal i legítima, però només utilitzable amb motius justificats. No crec que les insinuacions que fa el comunicat d'AP vagin per aquest camí. Més aviat tot sembla ser mera purotècnica verbal sense fonament. D'altra banda, si un grup presenta una moció de censura, com a alternativa, ha de presentar també un batle, un programa d'actuació, i un equilibri de forces polítiques diferent al que ara existeix, i, per ara, de totes aquestes qüestions, el PSM no en té cap notícia ni cap indici que li pugui fer ni creïble ni plausible la moció de censura per iniciativa conservadora.

Miquel Clar (UM)

Maties Garcias (PSM)

MIQUEL CLAR (U.M.)

De l'escrit que ha sortit en el Diari de Mallorca, entenc que no es vol dur a terme plantejar la moció de censura. Si es duigués a terme no hi veig motius suficients per poder-la aprovar.

S'Arenal

III Trobada d'Arenalers antics

Al Santuari de Cura tingué lloc una diada de germanor, la "Trobada d'Arenalers Antics", en la seva tercera edició. Devers un centenar de persones es reuniren per assistir a un acte religiós, i després al menjador per disfrutar d'unes hores d'amistat i un bon dinar, entrega d'obsequis i parlaments.

La primera d'aquestes trobades tingué lloc a l'hotel "Solimar" i l'any passat al Club Nàutic S'Arenal. En cada ocasió hem vist representants dels dos Ajuntament (Palma i Lluçmajor), enguany no. El que és cert és que aquesta festa perdura i esperam que la seva continuïtat està assegurada, encara que es pot millorar.

Reberen rams de flors les senyores Margalida Salvà i Josepa Granados i una placa record Sebastià Cantallops i Antoni Monserrat. EL folklorista Antoni Galmés pronuncià un parlament i dirigiren la paraula Gori Daureo, Josep Picó, Tomeu Sbert amb uns versos originals per l'acte, Jordi Perelló; aiximateix se li feu entrega d'una placa testimoni de gratitud a Antoni Martí el qual també va conversar i quedava tancada la diada amb la intervenció musical de "Joan i Tomeu".

MAGISTRAL ACTUACIO MUSICAL

De magistral fou catalogada l'actuació musical pianística a la sala de congressos dels hotelers, del professor Bartomeu Jaume Bauçà, nascut a Lluçmajor i actualment cap d'estudis musicals del Conservatori Superior de Cambra de València i professor numerari de la mateixa Universitat. Bartomeu Jaume interpretà obres de Manuel de

Aquestes quatre persones reberen obsequi a la "III Trobada d'Arenalers Antics", enguany a Cura.

Falla, J. Mª Thomàs, Marià Martínez, Pare Soler, Mateu Albèiz, Frederic Monpou i tancà la seva triomfal vetlada amb la interpretació de "Dansa Fantàstica" del rus Dimitri.

Bartomeu Jaume ens manifestà que segueix tot lo que succeeix a Lluçmajor. "Son llucmajorer de socarrel - com diria mossèn Baltasar Coll-", però que la seva vida està professionalment a València. Es casat amb una metgesa valenciana i tenen dos fills.

En el proper mes de maig actuarà a l'Auditori de Palma, amb el professor Chornet, a piano a quatre mans i orquestra.

PRESSUPOST MUNICIPALS

A un dels salons de l'hotel Europa, tingué lloc la presentació dels pressuposts municipals de 1.988, a càrrec de l'equip de govern. Presidia el Batle Joan Monserrat, juntament amb Tomàs Garcias, Manolo Rofríguez Valencia i Manolo Valenzuela. Les preguntes formulades foren bastants i versant sobre les

millores per dur-se a terme aquest any, segons els esmentats pressuposts. El que més destacà és la reforma del carrer Dos de Maig, la de la continuïtat de les obres del Polisportiu Municipal, més llum als carrers o places, reasfaltat de carrers, etc..

AQUACITY

Tot està a punt a l'"Aquacity" per envestir a una nova i primera completa temporada de la seva curta però complicada història. Depèn del temps, que sia bo o dolent. Però si les diades són bones, a mitjan mes d'abril "Aquacity" tornarà obrir les portes al públic. I com que aquest hivern s'ha treballat per posar en ordre tot el que no hi estava, és de suposar que no hi haurà problemes municipals per poder continuar tenint obert tot l'estiu. Sabem que la campanya de promoció-88 ha començat fa devers una mesada i que aquest immens complex podrà funcionar a ple rendiment.

Tomeu Sbert

"ABRIL, CADA LLIBRE VAL PER MIL"

Aquest refrany popular degudament transformat crec que pot il·lustrar ben bé l'objectiu del "Dia del llibre": marcar, dins el calendari, una fita simbòlica però eficaç per promocionar els llibres i la lectura.

Ben mirat, el "Dia del llibre" hauria de ser una celebració quoticadiana i no hi hauria d'haver jornades extraordinàries per commemorar el fet cultural de la lectura. Però mentre l'hàbit de llegir no estigui encara prou arrelat, caldrà aprofitar les ocasions útils per fer-li prendre cos. Només així els llibres podran convertir-se en font de plaer, de comunicació i d'aprenentatge

per a tothom.

M'agradaria que els actes programats enguany per primera vegada fossin una bona ocasió, no per celebrar una diada freda i distant, sinó per promoure el llibre d'una manera agradable, seriosa i enriquidora.

Tothom queda convidat a participar-hi.

Maties Garcias
Tinent Batle d'Educació i Cultura

RELACIO D'ACTES PROGRAMATS

LLUCMAJOR

Dimecres dia 13 a les 19 h. a la Sala Colon.

- "La lectura i l'escriptura a l'escola. Presentació d'una experiència didàctica" per Ramon Diaz i Villalonga (mestre de l'escola Mata de Jonc) i Pere Morey (escriptor). Amb el patrocini de "Sa Nostra".

Dijous dia 14

A les 18,30 h. a la Biblioteca de "La Caixa".

- "Contes contats per la contacontes caterina " Espectacle i presentació de llibres per a infants amb la col.laboració del Club d'Esplai i el patrocini de "La Caixa".

A les 21,30 h., a la Sala Colon.

- Col.loqui literari amb el novel·lista Miquel Angel Riera amb la col.laboració dels cursos de català per a adults

Divendres dia 15, a les 21,30 h., a la Sala Colon.

- Recital de poemes per Josep Mª Llompart amb la col.laboració dels cursos de català per a adults.

Divendres dia 22, a les 21,30 h. a la Sala Colon.

- "Les Rondalles Mallorquines" pel professor J. Grimalt organitzat per l'Obra Cultural Balear.

Dissabte dia 23 d'abril. Dia del Llibre

- venda de llibres a plaça durant tot el matí.

A les 20 h., a la Sala Colon.

- Inauguració de l'exposició

"Relacions de la Universitat de les Illes Balears" Pel Dtor. de departament de publicacions, Sr. Sebastià Roig i

- Conferència sobre

"La Universitat i la Societat Mallorquina, balanç de deu anys d'història i projectes de futur". Per l'Ilm. vice-rector d'extensió universitària de la U.I.B., SR. Antoni Bennàssar.

L'exposició de llibres universitaris estarà oberta del 23 d'abril fins al 1er de maig, segons l'horari següent:

-Dissabtes dia 23 i 30, de 18 a 21 h.

-Diumenges dia 24 i 1, d'11 a 14 i de 18 a 21 h.

-Entre setmana, oberta per a col.legis i instituts segons horari a convenir amb l'Ajuntament.

Divendres dia 29

A les 21,30, en el Teatre Recreatiu Cinema i Literatura. Projectió gratuïta de les pel.lícules.

- "De mica en mica s'omple la pica"

- "El nombre de la rosa"

Amb la col.laboració de l'Escola d'Adults.

S'ARENAL

Divendres dia 22

A les 21 h. en el local parroquial del carrer de la Vicaria.

-Tertúlia literària amb Damià Pons i Miquel Sbert.

Organitzada per l'obra cultural balear de S'Arenal.

Dissabte dia 23, Dia del Llibre.

*Exposició i venda de llibres a la guarderia "Petitó" i a la plaça Reina Mª Cristina amb la participació de l'OCB i la llibreria Quart Creixent.

A les 21, en el teatre de la porcíuncula

- "Cavallet quan eres jove" de Joan Más pel grup Picadís de S'Arenal.

Dilluns dia 25

A les 19 h., a la guarderia "Petitó".

- "Contes contats per la contacontes Caterina" amb la col.laboració de L'OCB i dels centres escolars, sota el patrocini de "La Caixa" (OF. S'Arenal-Platja de Palma)

¿Quins són els interessos de la gent de Lluçmajor?

Dia 19 de març, hi va haver a la Capella dels SSCC, un concert de Joves intèrprets, per Gabriel i Guillem Martí.

Hi vaig anar. El concert va ésser genial, i dins tota aquella ona d'harmonia, tot era pau i benestar. Es un d'aquells concerts que disfrutes d'assistir-hi, i te'n duus una grapaada d'aquell ambient, que perdura tota la setmana. Sempre ho he pensat, però aquell dissabte, ho vaig experimentar més que mai: la música és l'art més complet i més profund.

No obstant, no vull quedar aquí, ja que podria escriure un munt de folis per expressar els meus sentiments envers la música. Crec que no podem quedar aquí, i pintar-ho tot de color de rosa. Perquè tots aquells que assistírem al concert, sé amb certesa, que ho veren, fins i tot m'atreviria a dir, que ens caigué la cara de vergonya, quan notàrem que el nombre d'assistents era d'una vintena, i sols la meitat dels quals era de Lluçmajor.

No sé com interpretar-ho. Me deman, on és la gent de Lluçmajor? On està l'ambient de poble? Moltes vegades presumim i ambicionam ésser ciutat, i després te n'adones que és un poble mort, que no hi ha ambient de poble i la gent sols anam a les nostres coses i no miram les dels altres. Estic segur que a pobles com Biniamar, Costitx, Búger, Petra... sense tenir les oportunitats esportives, culturals i socials que nosaltres tenim, el poble hi és present, hi ha una preocupació per part dels ciutadans, i tot un clima d'amistat i germanor.

On era la gent adulta? Supòs que molts eren a sopar. Altres diran: "això és una cosa per als joves, nosaltres ja som massa vells, i no podem anar d'aquestes marxas". Aquesta és la gent que diu que ha de donar exemple, i resulta que és una gent morta, inactiva, que ja s'ha donat per vençuda.

On és la gent adulta de Lluçmajor?

I encara més greu, on són els joves lluçmajorers? On està aquest sector de la societat, que diuen que és el futur del poble? On el tenim en el present? Se dirà que la joventut actual són més sincers, tenim més llibertat, hi ha més amistat i companyonia, però què entenem per amistat? Entenem aquest concepte com, quan hi ha dos joves que s'esforcen per anar fent passes dins el món de la música, nosaltres els deixam córrer, i passam d'ells? És això l'amistat? És això la solidaritat?, O què és això?

Les possibles contestacions, seran que això és una cosa passada de moda, carca, que ja fuig de l'època, que no estimula, que és per a gent major... Però, on eren els joves aquell dissabte vespre de 19 de març? N'hi havia alguns que érem al concert. Supòs que devíem ésser els bohemis del

pobles, els que no van com els altres, i s'interessen per coses estrambòtiques.

Aquell dia, totes les discoteques de Mallorca feren al seu negoci, i vull deixar ben clar que no estic en contra d'aquells llocs de plaer. Ara, per molt bé que ens ho passem allà dins, aquell dissabte simplement per solidaritat amb en Guillem i en Gabriel Martí; per animar-los i ajudar-los a aconseguir, el que és en part la seva màxima il·lusió, havíem de quedar. Estic d'acord que no ens agradi la música clàssica, però dia 19 havíem de fer un esforç per a uns companys. No obstant, no comprenc massa, aquesta fuga desmesurada de la música clàssica. ¿Per què això? Pot ésser que sigui perquè ens deixam dur massa per les modes i ho desconixem? I ens convertim en una massa, i feim el que fan els líders. Per això falta personalitat, falta caràcter, i l'amistat i la companyonia és una cosa aparent.

Tot és una moda; l'estil de vestir, el tipus de locomoció, la manera de parlar, els ambients a freqüentar, la música per escoltar, fins i tot els temes de què parlar... En part, és vera que el temps ha canviat. Ara bé, el que no entenc és que tothom sigui igual, tothom faci el mateix.

Per què tanta febre amb les motos? Per què tots ens hem de sentir identificats amb una manera de vestir? I jo no puc dur un jersey "lacoste", si duc un "tupé" a davant la cara; o no puc dur un "privata" o la marca "mistrail" si duc una caçadora negra? per què això? Per què no puc anar a un concert, malgrat tothom digui que està passat de moda? I això és llibertat?... Per què sols sabem parlar de dos o tres temes en concret, i tota la resta del que passa pel món, és competència de polítics i de la gent major? Per què les nostres convenses sols són de motos, futbol i sexe mal entès?... Tot això és important, però no és bàsic, no és indispensable, i no trob la raó que justifiqui l'abús que se fa de tot aquest rebombori.

Entenc les opinions que tot aquest maneig està passat de moda; ara el que no entenc tampoc, és que el jovent, que segons diuen és el sector de la societat actiu i dinàmic, no reaccioni davant aquestes coses, i no protesti, si vertaderament diu el que pensa.

Si els joves pensen que els actes que l'Ajuntament organitza, no són els més encertats (jo no ho crec així), s'ha de dir, i se n'ha de parlar. Per què no dim el que tobam? Si tenim qualche queixa, Per què no la denunciem? És molt fàcil que ens ho donin tot fet!

Si volem qualche cosa, diguem-ho, donem-ho a conèixer, pensem que som part del poble... O és que la joventut no sap el que vol?...

NOTA: Si teniu qualche cosa que dir sobre el tema, ja que crec que el que he dit és discutible i criticable, m'agradaria que en parlàssim. Ara bé, el que no vull, és que sigui tema per xafardejar: "mira el que ha dit aquell". Mostrau cara, i digau el que trobau, si vertaderament entenem l'Amistat.

Antoni Vadell i Ferrer

DOLÇ I SALAT

*Fruits secs
Congelats
Pollastres a
l'ast*

Plaça Espanya, 8. Tel. 66 24 06
(Lluçmajor)

FOTO D'ESTUDI
REPÒRTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

URBANISME: UNA DECISIO PER A LA HISTORIA

El Llibre Blanc del Turisme a les Illes Balears, elaborat per un conjunt d'especialistes i reconegut com a propi per la Conselleria de Turisme, es a dir, per la dreta que governa aquest país, adverteix que l'actual ritme de creixement urbanístic tindrà com a conseqüència, si continua uns anys més, una oferta superior a la demanda turística, amb la conseqüent guerra de preus a la baixa i tot el que això vol dir d'escassa qualitat del turisme, increment de l'estacionalitat, etc.

Un altre estudi científic, una tesi doctoral que ha obtingut la màxima qualificació a la Universitat de les Illes Balears, adverteix en aquest sentit del perill d'un crac econòmic a cin anys vista.

Aquesta preocupant situació general, a Lluçmajor, com a municipi que manté una creixent dependència del sector turístic, es converteix en alarmant si observem la realitat i les perspectives urbanístiques del nostre terme, amb la greu problemàtica que comporten.

L'especulació i l'urbanisme salvatge heretats de la dictadura, que el PGOU no va fer més que beneir i arreglar una mica, han convertit la nostra costa en un rosari de despropòsits:

S'Arenal, Son Verí Nou, Cala Blava, Son Granada, Bellavista, Es Cap Alt -que una sentència del Tribunal Suprem conta el PGOU permetrà urbanitzar- Las Palmeras, Es Puigderrós, que ara creix en altura i s'estén cap a Enderrocat amb les dues modificacions recentment aprovades, Sa Torre, Bahía Azul, Bahía Grande, El Dorado, Regana -aprovecha també recentment el perill imminent d'un Capocorp més gros que

Lluçmajor, Cala Pi, Vallgornera i Es Pas, el creixement de S'Estanyol i Son Bieló, on ara es parla de fer-hi un centre hoteler...

Tot això, mentre un altre document oficial, el catàleg d'espais naturals a protegir editat per la Conselleria d'Ordenació del Territori, concedeix un valor molt alt a la Marina Lluçmajorera i demana que no s'hi edifiqui fora de les àrees que ja estan urbanitzades de fet. Uns nuclis, aquests, començats però edificats en menys d'un 30%, es a dir, que ells totsols poden assegurar anys de feina al sector de la construcció. I d'altra banda, si hi ha tan poca demanda a aquests llocs, qui ens assegura que a les possibles noves urbanitzacions no hi passarà el mateix?. L'altra excusa que sol posar per la defensa indocumentada o interessada de l'urbanisme depredador es la dels nous llocs de treball a hosteleria;

però els estudis que citam al començament no pareix que justifiquin molt aquesta possibilitat. El futur del turisme passa per la lluita contra la estacionalitat i la reconversió de la oferta ja existent cap a una oferta de més qualitat, i destruir els darrers paratges que encara podem treure a les postals no sembla que ajudi gens a tot això.

També els problemes que ara mateix plantegen a l'Ajuntament les urbanitzacions existents ens menen a preocuparnos per l'avenir a on ens poden conduir les noves urbanitzacions que ens amenacen.

Ara mateix, es contractaran sis guàrdies més per a les urbanitzacions, altres se subvenciona la contractació de vigilants privats, con això los Miami, mentre l'antiga petició de seguretat a foravila continua sense solució. Es només un

exemple anecdòtic devora les contínues i cabdalosas dspeses de manteniment de carrera, enllumenat, sanejament, depuració, escolarització, i així podríem seguir, perquè aquesta processó no ha fet més que començar i si ara ja ens costa un ull de la cara del gavet municipal, pot acabar ofegant-lo.

La qüestió de l'aigua mereix una reflexió específica, i no tan sols per la precarietat de la infraestructura existent la major part del subsòl llucmajorer és de marés, com una esponja. Si no vessa una quantitat d'aigua a la mar, aquesta penetra als aqüífers. La salinització és un problema real ja a alguns municipis veïnats. I difícilment reversible. Així, d'on feim comptes treure aigua per a els distints nuclis urbans que ja existeixen, comptant el poble, i per tots els qui ens cauran a damunt sino feim res per evitar-ho.

Com podrà l'Ajuntament donar beure a 30.000 o 50.000 persones, si de la terra comença a sortir aigua salada?

Hi ha també l'assignatura pendent del sanejament. La connexió amb EMAYA de xerxa de la costa, per donar sortida a l'excés de cabdal que la depuradora de S'Arenal no pot suportar, no deixa d'esser ja solució provisional a l'hora que una advertència de la immediata magnitud del problema. És coherent que el sanejament de la badia es tracti globalment, però en base a una planificació conjunta, i amb seguretat de cara al futur. Amb aquestes, la depuradora de Lluçmajor continua tirant aigua mig depurada a un avenc, amb tot el risc de contaminació que això suposa, etc.

LA VOLUNTAT POLITICA DE CANVIAR DE SENTIT

La necessitat d'anar a un canvi de model turístic, el perill de colapse econòmic per el municipi, els inqüestionables valors ecològics, paisatgístics i arqueològics de Sa Marina, la problemàtica de l'aigua, són motius prou greus, més que suficients per a exigir un plantejament seriós, que doni alternatives a la torrentada d'urbanitzacions que ens vénen al damunt. Els camins i les solucions existeixen, són possibles dins l'actual ordenament legal; només fan falta el debat social i la voluntat política de seguir-los, de trobar i aplicar els procediments adequats.

I així s'ha de fer d'una manera global, decidida, clara i urgent, posant els drets i s'interés de la comunitat per davant de conveniències particulars. El problema que ara planteja és de dimensions històriques, perquè és la última oportunitat d'evitar la degradació del territori, la definitiva balearització del municipi i el llançament suicida de la bolla de neu dels problemes d'infraes-

tructura.

Si hi haqués lloc per a la retòrica, hauríem de tornar a invocar els paisatges de Mª Antònia Salvà, el coratge en la defensa del lliure exercici dels propis drets, dels interessos de la col·lectivitat que hem simbolitzat en el personatge del Batle Mut. I retreure que si els homenatges reals no s'escriuen en la vida dels pobles, làpides i símbols no són més que cendra i vanitat.

La qüestió, al capdavall, només es una: Hi ha voluntat política d'aturar el desgavell urbanístic de Lluçmajor, de trobar solucions alternatives?

A la darrera plenària municipal s'hi produïren una sèrie de fets que ens poden il·lustrar sobre la voluntat del partit que governa aquest municipi de donar el necessari cop de timó a la política urbanística. Tres punts directament lligats a aquest tema a l'ordre del dia, i així ja ens hauria de fer demanar-nos per la coherència o la intenció de continuar presentant a trossos un debat que, per la seva naturalesa, precisa d'un tractament global.

Els dos primers punts eren modificacions de planejaments ja aprovats. En línies generals consisteixen en transformar teòriques zones de residència baixa en zones turístiques, amb un augment d'altura edificada i d'ocupació. Aquest no és el lloc per comentar detalladament el debat, però sí que podem recordar com el PSOE, per defensar l'aprovació d'aquestes propostes, es va tornar a referir a la "obligatorietat legal" d'accedir-hi, igual que havia fet en l'aprovació del projecte d'urbanització de Regana. El mateix partit que feia bandera electoral del control urbanístic. És cert que el portaveu del PSOE s'avenia d'alguna manera a la necessitat de globalitzar el debat quan es referí a la possible modificació del PGOU en un sentit restrictiu.

El preocupant és que quasi la totalitat de paratges

que el Pla Urbanístic permet urbanitzar ja tenen planificació aprovada, i alguna que no permetia també, via Tribunal Suprem. En conseqüència, aquesta mesura, convenient i necessària, pot no ésser suficient.

Però encara és més preocupant, i fins i tot sospitos, que just cinc minuts després de dir aquestes coses, el mateix responsable de l'urbanisme municipal i portaveu del partit governant defensàs amb tota tranquil·litat la declaració d'interès social del projecte d'urbanitzar unes dues centes quarterades de zona rural, per fer-hi un centre de relax per mil-trescentes persones, amb camp de golf i llac artificial. Un projecte que, maldament a Mallorca no sabessim res d'urbanitzacions encobertes, maldament no fos la cirera del pastís del deliri urbanístic llucmajorer, es presenta amb prou vaguetats, problemes d'aigua i impacte ambiental no massa lluny de la zona destinada a polígon industrial, i altres ambigüitats que, si més no, hauria de plantejar-se un estudi tan detallat com el que els propis socialistes defensen per a trobar alternatives urbanístiques abans de prendre decisions.

Mentres tant, el principal grup a la oposició, AP, després d'anys d'haver-la poguda exercir des del poder, sembla que per fi s'ha convertit a la noble causa de la transparència municipal. Fins al punt de fer d'un possible matís d'inexactitud a unes declaracions fetes a LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLE pel Batle Monserrat, una versió casolana de l'Honor dels Prizzi, fins a l'extrem de la moció de censura. Això són els problemes greus del

municipi, tant que els haurem de recordar al proper debat sobre participació ciutadana. Entre tant, no deu tenir gaire importància que en temes com l'urbanisme no s'exerceixi, com a mínim, una oposició coherent amb ella mateixa, quant i més amb els interessos de la majoria de llucmajorers d'ara i del futur.

Cada un dels altres partits presents al consistori hauria d'esser capaç també d'adoptar postures coherents amb els veritables interessos del poble, postures documentades i amb visió de conjunt que propicin el tan necessari debat i una solució de moderació urbanística. Especialment el PSM, única veu discordant al clima acomodaticí, i sovint bizantí, que sembla regnar fins ara a les discussions de temes urbanístics. Els nacionalistes hauran d'acabar plantejant-se fins on volen acompanyar el viatge municipal del PSOE sino es fa patent una definició clara i progressista d'objectius i mitjans, la voluntat d'obtenir resultats reals en un tema tan fonamental com el que ens ocupa.

Entitats com la recentment fundada Coordinadora per la Defensa de la Marina, especialment si la seva intervenció es raonada i clara, tant com tenaç, poden contribuir eficaçment a l'imprescindible extensió social del debat.

El problema és greu, i la seva urgència no pot ésser més immediata, la viabilitat econòmica del municipi, el seu futur territorial estan en l'aire. La solució del problema depèn, fonamentalment, de la voluntat de trobar-la. Més que mai, obres seràn amors, o tot el contrari.

En Pau dels Cans

INTERCANVI
Particular ven Seat Ronda PM-AD
Diesel 1'7 en estat impecable i preu
econòmic - Tel. 660020

I ARA...GOLF A SON ANTEM!

Miquel Cardell
Antoni Llompart

LES DECLARACIONS D'INTERES SOCIAL

Aquests mesos els llucmajorers hem assistit a una important acceleració del procés urbanitzador del nostre terme. Es Puigderrós i Regana han estat les dues darreres zones -qualificades d'urbanitzables al Pla General d'Ordenació Urbana- que, amb el vist i plau del consistori, allargaran la taringa edificada de la nostra costa.

Amb el PGOU gairebé al límit de les seves amples possibilitats -només resten per urbanitzar Capocorb i alguns raconets dispersos- la nova ofensiva edificatòria ha començat a centrar la seva atenció en espais que fins i tot aquell planejament ultradesenvolupista i monstruós preservava de la febre constructora que ha desfigurat el nostre territori.

Un dels casos de superació dels límits que el PGOU fixava ha vingut de la mà d'una recent sentència del Suprem autoritzant la construcció d'una nova urbanització a Es Cap Alt.

De totes maneres, el recurs més freqüentment usat per a desbordar els límits dels planejaments ha estat la declaració d'interès social per als projectes que hom desitjava dur endavant. Aquest ha estat el cas de l'Aquacity o el del que ara es vol dur endavant a Son Antem.

EDIFICACIONS EN SOL RUSTIC

Un grup, del qual forma part el conegut Dr. del Hoyo (fa uns mesos lligat a l'operació política d'Unió Balear, encapçalada per l'ex-senador Gregori Mir), ha demanat a l'Ajuntament de Lluçmajor el seu vist i plau a la declaració d'interès social que pretenen obtenir per al seu projecte, ubicat en zona rústica i, per tant, no-urbanitzable.

Tot gira a l'entorn de la construcció d'un Centre de Salut i un camp de golf a Son Antem, ubicats a uns 8 Km. de la vila, al mateix lloc on fa uns anys s'especulà amb la possibilitat de construir-hi una pista de carreres de cotxes.

La font d'aigües termals de Son Gall és a la base de tota l'argumentació justificadora del projecte. Els promotors declaren voler alçar un complex, que inclouria, en una superfície d'un milió sis-cents mil metres quadrats -si fa no fa la superfície del casc de la vila-, una estació termal, un centre geriàtric i un de salut, un camp de golf de devuit forats, un llac artificial, instal·lacions esportives, edificis diversos i una explotació agrícola.

L'anomenat centre geriàtric és, en realitat, un conjunt de 240 cèl·lules

d'habitació distribuïdes en quinze nuclis amb una capacitat de quatre-cents vuitanta persones i una superfície construïda que supera els setze mil metres quadrats, als que encara cal afegir uns mil cinc-cents metres quadrats de porxadades i set-cents mil de terrasses.

El centre de Salut torna a ésser un conjunt de quinze nuclis edificats al voltant de l'edifici central i molt propers a les edificacions habitades del centre geriàtric abans esmentat. El nombre de cèl·lules habitació serà en aquest cas de cent cinquanta i el conjunt tindrà una capacitat de cinc-cents setanta persones. Aquest centre tendria una superfície construïda de més de devuit mil metres quadrats, onclores les terrasses i porxadades.

EL CAMP DE GOLF

El camp de golf és l'eix a l'entorn del qual gira aquesta nova aglomeració urbanitzada. Des del 85 ençà a Mallorca s'ha duit a terme una política de promoció descarada d'aquest tipus d'instal·lacions com a alternativa de desenvolupament per als sectors turístic i de la construcció davant el col·lapse d'un litoral degradat i estibat. L'ofensiva golfista s'ha volgut lligar a una política d'atracció d'un turisme de qualitat i no estacional, capaç d'ocupar els mesos aturats de l'hivern mallorquí. En realitat, els golfs projectats i realitzats aquests darrers tres anys van sempre lligats a actuacions urbanístiques annexes que es veuen així justificades o revaloritzades. Replena la costa, ara la tendència és aixecar un seguit d'urbanitzacions de segona línia amb etiqueta de qualitat.

Aquesta política, que constitueix una brillant actualització, ben maquillada de verd, del desenvolupisme dels anys seixanta-setanta, compta amb el suport dels sectors més poderosos de l'illa, la premsa de Ciutat, el Govern Balear i la CAEB, i malgrat que hauria estat molt d'agrair fa quinze o vint anys, quan es varen dur a terme les aberracions que ara patim, és avui inviable en una illa ja saturada que més necessita arreglar el mal ja fet que no seguir-ne fent, enc que sigui por i amb classe. A més, malgrat la seva apariència "light", seguir aquest camí suposa uns problemes ben greus.

Els camps de golf presenten, sobre tot, l'inconvenient del seu elevat consum d'aigua -un camp en consumeix tanta com un poble de dimensions mitjanceres-, dramàtic en una illa que veu amanaçats els seus recursos hídrics per la salinització irreversible dels aqüífers a causa de l'excessiu consum d'un líquid escàs i imprescindible.

L'AIGUA

El cas de Son Antem l'emporten les grans dimensions del camp, la presència d'un enorme llac artificial, l'ampla extensió dedicada a reguiu agrícola i la presència d'un alt nombre d'habitants, sense comptar la gran quantitat de líquid que necessitaran el centre de salut i les instal·lacions de l'estació termal. Per satisfer aquesta demanda la promotora presenta tres pous, pròxims a la depuradora, un dels quals suministra aigua a la vila. A la memòria del projecte s'especula amb la possibilitat d'emprar les aigües de la depuradora, amb el conseqüent perill de contaminació. Destaca també la poca atenció que dedica als problemes que es deriven de l'ús de l'aigua mentre que atèn aspectes tan anecdòtics com la presència d'una sala de televisió, o la importància de la simpatia de les enfermeres en l'èxit dels tractaments.

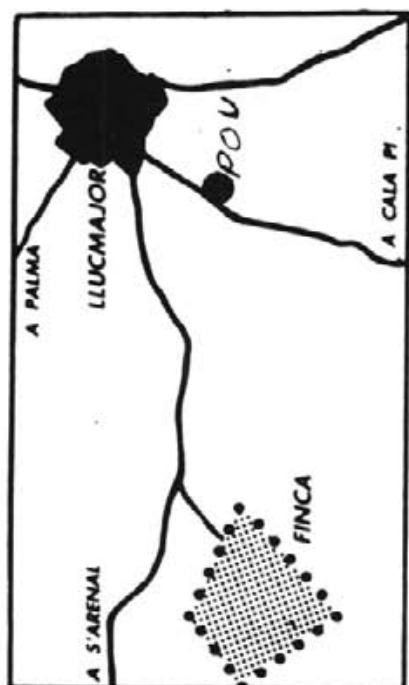
L'INTERES DE QUI?

Mentre que la filosofia del programa de salut del centre diu recolzar-se sobre la importància d'un entorn mediambiental que reuneixi les màximes condicions d'aïllament i tranquil·litat possibles i el contacte amb la naturalesa com a part fonamental dels tractaments, la ubicació del Centre de Salut és molt propera al lloc on probablement s'aixequi el nou polígon industrial. S'ha de dir que amb aquest conjunt i el polígon industrial el continu urbà Palma-S'Arenal-Lluçmajor serà quasi un fet, accentuat per la repidesa dels desplaçaments al centre gràcies a la nova carretera.

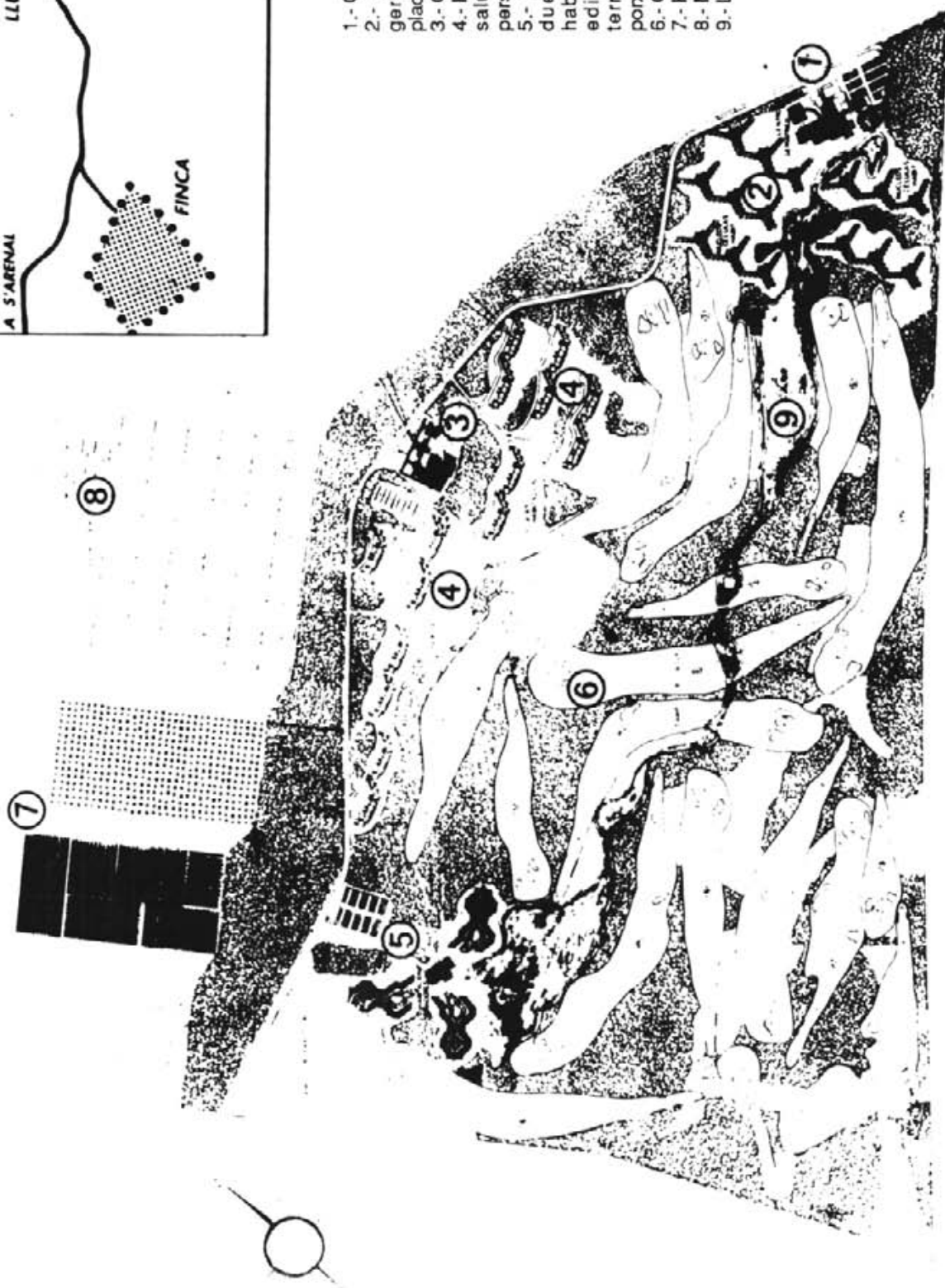
El centre pretén, segons els seus promotors, cercar solucions a l'"stress" de la vida moderna. Evidentment seran els clients qui es vegin alliberats del seu stress a canvi de l'increment de l'stress social i territorial delsadius menys afortunats. Qui se'n durà els beneficis de la salut serà la tercera edat rica i turista que visiti Son Antem, no els llucmajorers que tendrem menys territori i menys aigua i tot a canvi de no sabem què: Llocs de treball? Desenvolupament d'un turisme de qualitat? Dificilment a quatre passes d'un S'Arenal ofegat -que, a més, podrà usar les instal·lacions esportives del conjunt com a part de la seva oferta turística- i al costat d'un polígon industrial. Pensem que no hi ha un milió de milionaris i que si n'hi ha no comparteixen el seu oci amb la fauna que avui visita S'Arenal.

L'interès social és en aquelles iniciatives que beneficien el conjunt popular i no en les que agreugen els

problemes de la majoria en benefici d'uns pocs.

- 1.- Centre geriàtic.
- 2.- Habitacions del centre geriàtric. 15 nuclis. 480 places.
- 3.- Centre de Salut
- 4.- Habitacions del centre de salut. 15 mòduls. 570 persones.
- 5.- Golf House. Nuclis de dues plantes. 264 habitacions. 10.456 m² edificats. 3.247 m² terrasses. 115,70 m² porxades.
- 6.- Camp de golf. 18 forats.
- 7.- Horts, fruiters i cítrics.
- 8.- Magatzem i hiverners.
- 9.- Llac artificial

L'honestitat del nostre consistori

A les planes d'aquesta revista, fa un parell de mesos, hi vaig llegir que a la fi havien entrat "nous aires" a l'Ajuntament, i que per primera vegada s'havien fet unes proves per cobrir unes places provisionals, la qual cosa era prou significativa, perquè així tots tendrien el mateix dret a l'hora d'ocupar un lloc de treball a expenses de l'administració local i, al mateix temps era coherent amb el que pensen la majoria de persones (de dretes i d'esquerres).

El senyor que parlava així, o bé no estava ben informat, o era partidista ja que abans i durant el govern de l'actual consistori havien estat contractats un grup de celadors i unes al.lotes sense cap mena de prova de selecció, i sense haver-se fet pública la necessitat d'aquesta gent per part dels serveis municipals.

Segons he sabut, aquestes al.lotes que havien estat

contractades se'ls havia acabat el plaç del contracte, i encara així continuen fent feina per a l'Ajuntament.

Actuar d'aquesta manera lesiona els interessos de tots els llucmajorers negant-los el dret a optar per aquesta feina com qualsevol altre contribuïent. D'aquesta manera d'actuar, que en temps de la dictadura se'n deia "franquisme", n'hi ha que n'han après ben aviat. D'algun del PSOE, se n'esperava poc, ja se l'havia vist actuar al temps del batlle d'UCD, però s'esperava que la nova "generació" que havia entrat a formar part del partit, faria canviar certes actituds poc democràtiques de l'antic i de l'actual líder. Dissortadament no ha estat així; i fins i tot, per poder justificar allò que és injustificable, han fet una enquesta al personal administratiu demanant si creuen que per funcionar bé l'Ajuntament era necessari incrementar la plantilla. Supòs que el dia que vulguin "enxufar" algú al cos de celadors també els faran l'enquesta.

Els caminers és cosa apart. Com que no hi ha ningú per "enxufar", si no funcionen és perquè no fan feina. Tan prest com tinguem qualche caminet que necessiti una mà enquesta en marxa. I l'amic, o la filla de l'amic, o parenta del regidor, o l'amiga de l'amiga del regidor, tendrà plaça. Plaça que després, quan hi hagi oposicions, om en el cas dels 48 bombers de Ciutat, tothom sap qui treurà perquè la infalibilitat del Papa no té res a fer davant la lucidesa dels cacics del dit.

Entre tots els llucmajorers i fins i tot espanyols interessats per la plaça, les "oposicions" sempre han demostrat, i amb aquest Ajuntament també, que ells ja sabien qui era la persona més qualificada abans de les proves.

En no ser que així com a la confirmació és el dit fros el que s'empra per fer baixar l'esperit Sant, en política sigui l'index, i com els apòstols, el digitat gaudesque de ciència infusa. És molt estrany que sempre coincideixin els guanyadors de les oposicions amb els anteriorment digitats pel batlle i/o regidor de torn que comanda.

Com que no crec que això s'aturi així com així (de tots és sabut que el ca que ha provat de menjar ous és molt mal de fer aturar-lo), voldria donar un cop d'atenció a l'oposició per dir-li que també des d'aquest lloc es pot servir al Poble estirant de la manta quan es donen casos d'amiguisme o de corrupció. Quan els regidors d'altres partits /PDP, PSM, UM/ que d'alguna manera donen suport al govern que tenim, han de tenir present que de les actuacions d'aquest Consistori en són corresponsables, i també es peca per omissió. D'aquí a tres anys n'haureu de donar compte i si continuen així les coses quan vos presenteu davant el vostre electorat, a canvi d'haver pogut fer alguna cosa bé al camp que se vos ha encomanat, i que també en gaudirà el PSOE, vosaltres, com ells, dureu les mans brutes perquè si poden actuar així és gràcies al vostre suport.

Un que esperava el canvi

HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"

NOVA DECORACIO

TERRASSA

Provin la
 nostra
CUINA RAPIDA
ÉS TROPI !. . .

OBERT TOTS ELS DIES

SERVEI DE BEGUES I MENJARS
 DE QUALITAT A PREUS RAONABLES

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

Sra. Directora: Aquesta carta va dedicada a una llucmajorera, F.M.B.

De beneïtures seques i al natural, se'n senten a dir moltes i d'altres s'escriuen, però com aquesta de grossa que és, mai en la vida ho hauria cregut llegir.

Jo crec que ja tenim superades moltes coses, coserrines i cosotes que no tenen cap importància avui en dia i abans tampoc, però hem viscut de tant de folklore que és clar...

Per lo vist aquesta bona llucmajorera no les hi té i encara li fan falta domassos, senyeres, ornaments, flors i de més per celebrar un dia de sarau com va ser Sa Rua.

Quina importància té que hi hagi o no aquestes coses penjades a sa façana de s'Ajuntament? -A qui li feien falta per anar a xiular, ballar o fer jutipiris pels carrers?.

Crec jo, que a sa Casa de la Vila no té ningú es per què endomassar-la, perquè altres coses més importants hi ha per fer que no això, que és d'al.lots petits.

Quant a la resta, tot són queixes, res no està bé, tot tort, mal fet, embullat. Oh reina meval el món no va estar fet en set dies. No ho sabies?

Ses coses, es problemes, s'arreglen poc a poc i més quan a una casa n'hi ha molts perquè es que hi estaven abans les hi deixaren...!

Ningú no té sa llàntia d'Aladí i lo mínim que podem fer és ser més positius ja que lo que ha fet vostè és no pensar i així fa crítica, mentre que qui pensa és crític, que no és lo mateix!

Voldria ser més positiva i dir-li per exemple que l'any qui ve, si Déu ho vol, a Sa Rua, adorni ca seva, endomassi sa façana, pengi tots el pedassos brodats i fins que en tengui, si és que per ca seva passa sa festa i així sentirà manco melanconia per un passat que mai, mai no tornarà.

Una llucmajorera M.D.

S'Arenal, 24 de març de 1988

Dia desset de març, vaig tenir el desencert d'assistir a la taula rodona convocada per la revista "S'Unió de S'Arenal" sobre el projecte del nou polígon industrial.

Encara que no vaig poder aclarir la influència real que dit polígon pot exercir sobre S'Arenal com a poble, ni el vertader interès que mou la seva construcció. Això sí, em fa l'impressió que són únicament i exclusiva interessos particulars.

La discussió centrada en la ubicació del polígon va provocar un gran enrenou i això donà lloc a un fet concret que és el que ara diré: el moderador de dita taula rodona, amb la seva ineptitud per a posar ordre, va recórrer al poc intel.ligent tòpic, deixant anar que allò pareixia "un corral de dones".

Ja hi som, una vegada més se'ns feia patent quina era la talla dels que porten el món. Aquest món en el qual no s'hi pot viure.

El mot dona, sr. moderador, el volguéreu fer servir per ofendre, mentre la humanitat aguanta damunt les espatlles la càrrega d'uns homes impotents per a sentir i pensar humanísticament com ho fa la dona, i així va la nau.

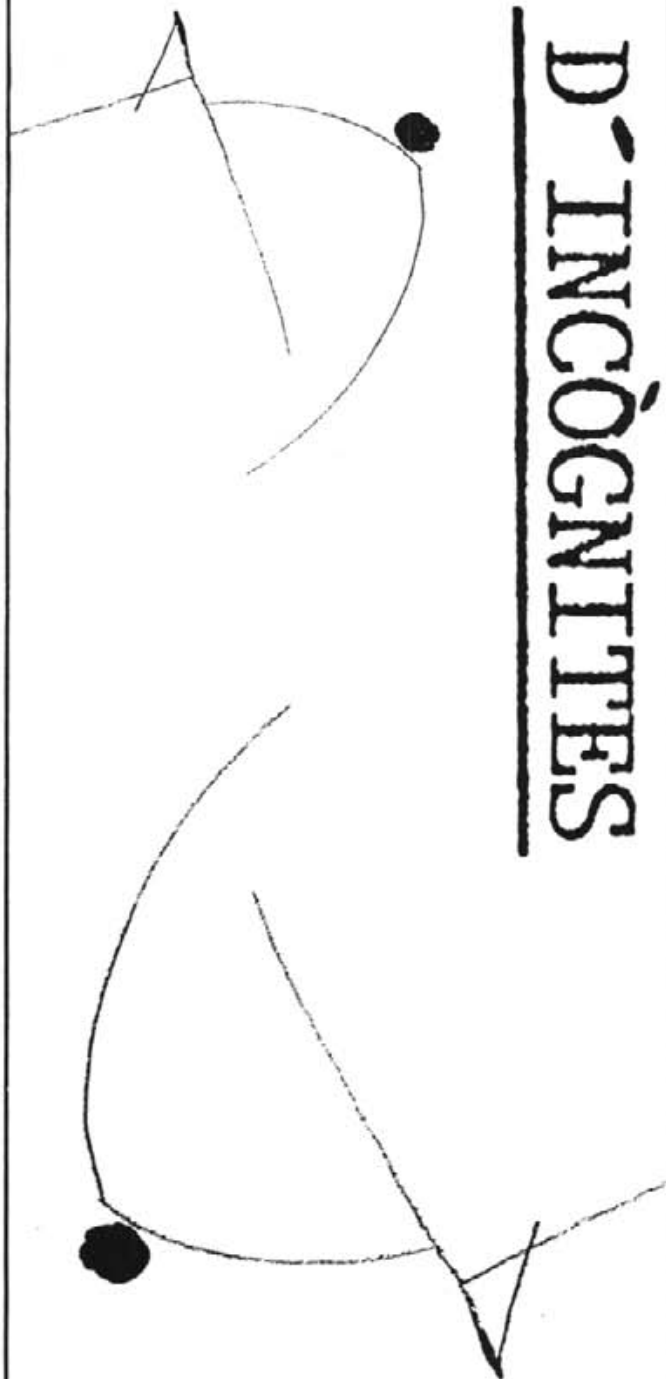
Per acabar, confiant que sieu capaç d'entendre-ho, vull dir-vos, després d'haver presenciati tan lamentable actitud, el conhort que representa estar convençuda que el millor que m'ha pogut passar és néixer dona.

Consol Aznar i Domenech

DAMIÀ PONS

TERRITORI

D'INCÒGNITES

edicions atàviques

La Palmera
es fasser

Historiador Terrasa. 37
Teléfono 66 04 69
LLUCHMAYOR · Mallorca

SES AGULLES DES REBOSILLO

SON ANTEM, AIXO SON CLINQUES I NO S'AMBULATORI

Estic orgullós de ser d'aquesta dreta (1)

Meam si l'entres, tu que en saps

Saps que és d'enfora, però de més verdes n'hem fetes madurar

INTERESSOS SOCIALS

(1) Frase històrica

DEL HOYO 18

Xerrades de café

Llucmajor, un poble mort?

-- Pareix que aviat es començaran a asfaltar es carrers.

-- Ja era hora...!

-- Aquest Ajuntament d'es batle "Parets" pareix que és molt decidit.

-- I tant! M'han fet pagar sa tassa d'es fems amb cinc anys de retràs.

-- Idò no anassis tan enrera...

-- Es socialistes amb allò de posar impostos també són molt decidits.

-- I ja mos podem preparar, perquè quan facin es catastro nou, sino estam al dia, mos pegaran una altra cinglada.

-- I tu, que n'estàs alliberat?

-- M'han agafat, com molts però si és necessari pagar més perquè s'Ajuntament faci moltes millores per es poble, ben posats estan es nous impostos.

-- Què seràs socialista, tu, ara?

-- No ho estat mai, però

pensa que de qualche part han de sortir es dobbers.

-- Però han d'anar alerta a sucra massa sa llimona...

-- A Llucmajor encara es pot sucra un poc més, perquè n'hi ha molts que gasten més en una setmana amb so cupó des cec, amb sa Loteria primitiva i de s'altra, que lo que li costen ets impostos municipals durant tot l'any.

-- Tal vegada, però n'hi ha pocs.

-- Són molts. A Llucmajor es juga una barbaritat.

-- Lo que dèiem, si no tenguéssim dobbers, no els arriscaríem amb so joc.

-- Això no es molt segur, perquè pentura es que en tenen manco, són es que juguen més per veure si amb un cop de sort es fan amb un capital que mai no han tengut.

-- Sia com sia, a Llucmajor es mouen molts

de dobbers i no deu ser un poble tan mort com diuen.

-- Diuen que som un poble mort, i per això s'ha de fer es tot per tot per ressucitar-lo.

-- No serà, crec, augmentant ets im-osts...

-- No, ara s'idea més immediata, és fer un Polígon Industrial, per veure si es posen noves indústries i llocs de treball.

-- Això serà a la llarga...

-- Homo...! És clar; què voldries, que en dos dies estàs es Polígon ple d'indústries?

-- Més o manco.

-- Això no és possible.

-- No? Segons diuen, ets industrials hotelers de S'Arenal en volen fer un que amb només s'anunci ja estarà ple.

-- Idò, què esperen?

-- S'acord i es permís de s'Ajuntament.

-- I perquè no els ho donen?

-- Perquè es Consistori el vol fer a un altre lloc.

-- I en aquest altre lloc, té cap solar venut?

-- Que jo sapi, no. Però diuen que hi ha dos bàndols, uns que el volen prop de S'Arenal, i uns altres, prop de Llucmajor.

-- Idò malament, perquè si començam a discutir que si "galgos o podencos", no en farem cap, de Polígon.

UN QUE ESCOLTAVA

★★★

També a Llucmajor li oferim servei 24 hores amb la tarja "SA NOSTRA" del Caixer Automàtic. SOL.LICITAU-LA

**CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"**

**ESPSPORTS
LLOMPART**

Esparidenyeria

GRAN VARIETAT
D'ESPARDANYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

C/. S'Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

La riquesa fonamental de "Sa Torre" era el bestiar

Bell portal d'entrada a la clastra de les cases

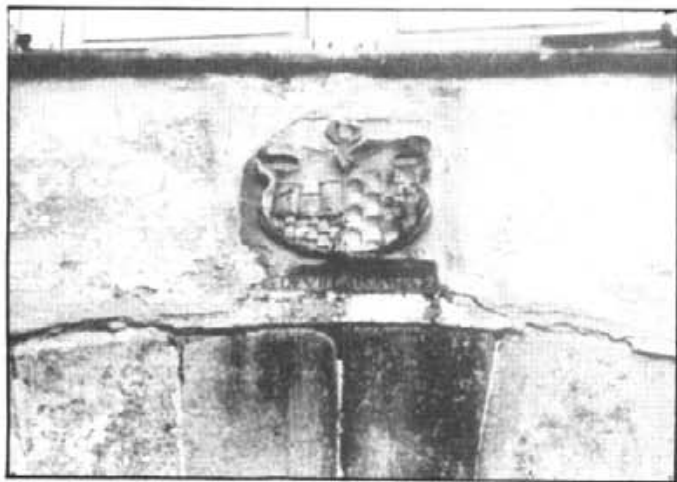
LES OVELLES DE LA POSSESSIO ESTAN SENYADES

"AB DOS ESCAPSADAS A LAS ORELLAS"

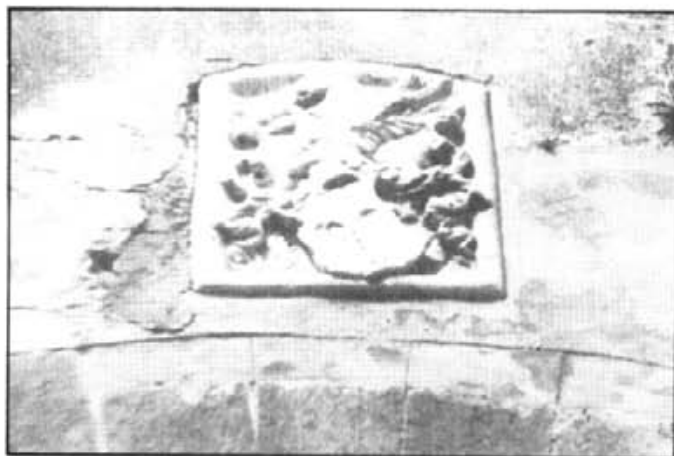
Reprenim de nou la tasca deixada en el capítol anterior partint d'aquell Pere Ramon de Villalonga, Cavaller que fou de l'inclita i militar Ordre de Sant

Joan de Jerusalem. Després d'aquest darrer propietari, "Sa Torre" va passar a mans de la Magnífica Senyora Jerònima Armengol, vídua d'aquell Pere Ramon, en virtut de "compra" a la Cúria del reial Patrimoni, efectuada el 17 d'agost de 1628, per acta feta davant Barthomeu Parets, notari i escrivà de la Curia.

Per aquest temps, els confrontants de La Torre eren, d'una part el litoral marítim, i d'altra Son Mut Aliardo, Sa Caseta i El Canyar; d'altra Son Mut, i d'altra EL Puigderrós.

Escut d'armes dels Villalonga

Un altre escut d'armes en la part superior d'un portal

Entre aquests confrontants, podem observar com El Canyar i El Puigderros ja no formaven part del patrimoni de La Torre, perquè havien estat adquirits per Miquel de Sant Joan en 1591, i per Matheu Pieres, en 1615 respectivament.

RIQUESA DE BESTIAR

Però la riquesa fonamental de Sa Torre continuava essent, i sempre ho havia estat, els nombrosos caps de bestiar: cavalls, egües, mules, someres, bous, etc. sense oblidar els milers d'ovelles o cabres, i sense fer distinció de les possessions principals (La Torre o El Teix). En aquest primer quart del S. XVII, se citen 32 egües, 14 mules, 12 bous, 25 animals de raça bovina (vaques, braus i vedelles), 550 cabres, 1.325 ovelles,...

Pel testament de la Magnífica Jerònima Armengol, de 26 de juliol de 1656, en poder del notari Josep Matheu, es va instituir hereu universal el seu fill Pere Ramon de Villalonga i Armengol, consolidant així definitivament en la seva descendència, lapropietat de la possessió en la noble família.

Pere Ramon de Villalonga i Armengol era casat amb Joana de Villalonga i Comellesw. De la unió d'ambdós va néixer Jaume Joan de Villalonga, que fou l'hereu universal.

Pere Ramon de Villalonga, en 1684 fou Jurat de Ciutat per la classe noble. Una làpida situada en "La Fortalesa" de Pollença, recorda el seu nom entre d'altres.

En 1685, La Torre estava valorada en 20.000 lliures. De Jaume Joan de Villalonga, sabem que es va casar amb Jerònima Rossinyol i Armengol. Amb aquest entroncament, Son Granada, de la família Rossinyol de Sagrada, es va englobar amb el patrimoni de La Torre. Quant a extensió, Son Granada era la primera possessió de Lluçmajor i comptava amb 2.451 quarterades.

En el cadastre de 1702 hi figuren les dues possessions per separat, Son Granada, pròpia de la "Senyora Dona Rossinyol, muller del Sr. Jaume Joan de Villalonga", i La Torre de "Sr. Jaume Joan de Villalonga", valorades en 22.000 lliures i 24.500 lliures, respectivament.

OBRES EN EL SEGLE XVIII

El successor de tot aquest patrimoni, fou Pere Ramon de Villalonga i Rossinyol, casat amb Maria Agnès Truyols i Sant Joan, Cap al final de la tercera dècada del S. XVIII, sembla que hi hagué obres en les cases de La Torre, con ho prova la inscripció de l'escut situat sobre el bell portal renaixentista d'accés a les dependències de la part baixa. En l'esmentat escut figuren les armes d'aquell Pere Ramon de Villalonga i Rossinyol, i la data de 1737. EL bestiar continuava essent la font principal de riquesa, en l'economia de la possessió.

En el "Llibra del Compta y Raho de la Vila de Lluçmajor dels Bestiars se matenen la Carnasseria de dita vila", podem observar que en el període que va del 18 de juny al 26 d'agost de 1747, es varen sacrificar a l'esmentada carnisseria de Lluçmajor, 41 moltons blancs, 9 de negres, 1 de roig o "acolorat" i 3 moltons més, sense identificació de color. Com a dada curiosa i que pot ser matèria per a un treball interessant i desconegut, és el dels Senyals de Bestiar, que el "Llibre" conté, referent a nombroses possessions de Lluçmajor.

El senyal referent a la possessió que ens ocupa és la de "ab dos escapadas a las orellas", que es manté fins a l'actualitat'

Joan Clar
Francesc Verdera

Fotos: Antoni Monserrat
Antoni Oliver

Portal renaixentista d'accés a les dependències de la part baixa

Jaume Serra, Rector

"TENIM FEINA PER MOLTS D'ANYS"

TENIM FEINA PER MOLTS D'ANYS

Que l'Església a Lluçmajor està passant uns moments molt animats i plens de dinamisme ningú no ho dubta. Els diàlegs feciència que durant tres dijous consecutius acostaren al poble temes com el de la bioètica o el Déu creador tractats des de la perspectiva científica i religiosa per homes de ciència i pensadors del reconegut prestigi d'una Bartomeu Bennàsser, per citar-ne un, o una setmana santa atapeïda d'actes i nova, d'alguna manera, en serien uns bons exemples, d'aquesta activitat.

Per mirar d'acostar-nos-hi, hem anat a parlar amb Jaume Serra, el rector. Aquestes són les seves paraules, en una conversa espontània i força desordenada.

AVUI SOM MOLT POBRES DE PERSONAL

-- Després d'un any i mig entre nosaltres, creu que pot fer una valoració de la seva tasca?

-- Aquest any, per a mi, ha estat positiu: començ a veure alguna cosa. Quan algú em demana "qué tal, per Lluçmajor?", sempre dic "bé"; "i el poble?", "ah, això ho ha de dir ell" responc.

El que fins ara he intentat es seguir la tasca iniciada pels meus antecessors, mirar de fer arrelar la llavor que sembraren.

-- Però quin va ésser el missatge d'aquests antecessors?

-- Clarament: posar l'Església en positura de Vaticà II. Varen treballar en coses externes -purificar novenes, sermons, etc...-, ara ens cal treballar les internes; anam a la recerca de militants, tot i que la

paraula no m'acaba d'agradar.

-- I els punts bàsics que assumeix aquesta militància, quins són?

-- És molt clar: el missatge de Jesucrist adaptat a la realitat concreta de Lluçmajor, amb tota la problemàtica que hi hagi.

-- Dins d'aquesta problemàtica llucmajorera que anomena: ¿quina és la més treballable segons els valors evangèlics?

-- Moltes. No ho sé. Crec que cada persona amb el seu viure marca una línia. El que ens proposam és fer una església comunicativa, oberta a tothom i sense despreciar a ningú. En definitiva anar a fomentar una comunitat viva que després pugui ajudar els altres.

-- Amb quina gent

comptau per a dur a terme aquesta tasca?

-- Avui som molt pobres de personal. Hi ha gent de molt bona voluntat que s'ofereix. Però jo els sol dir: "si veniu per fer-nos un favor no ens interessa." A tots els que volen venir els proposam un catecumenat, un redescobrimet de tot el que duim a dintre, una coneixença dels evangelis i de la realitat.

ELS JOVES, ELS NINS I ELS DEBILS

-- Quins són els principals camps d'acció de la tasca pastoral?

-- En primer lloc els debils. Després, el món del treball i dels intel·lectuals. Ara bé, de la manera com podem fer més coses és amb la catequesi infantil i

jove, crec que donen bastant d'aliment.

-- La catequesi infantil, ha d'ensenyar conceptes com el de Bé i de Mal, un coneixement de Jesucrist o un estudi de la Història Sagrada, o a més ha d'ésser un ensenyament de ritual -la missa dominical, les formes externes- i una conscienciació de la seva importància?

--La catequesi ha de partir de la realitat. Suposa ajudar a l'infant, jove, adult, a descobrir la realitat. No ho hem de confondre amb la catequesi presagamental -i això voldria que quedàs clar-, no és només per a combregar, confirmar, casar o batiar. La catequesi és per a la vida, i tots la necessitam: una visió de la realitat amb la Bon Nova de Jesucrist. Això és la teoria, perquè davant deu o dotze al.lots que estan quietos ni un moment és molt difícil fer totes aquestes coses.

-- Parlau-nos un poc de la darrera encíclica. Com es durà endavant el seu missatge a Lluçmajor?

-- El més noticiós, però no el més important, d'aquesta encíclica ha estat la recomanació de la venda de les joies sense valor històric o artístic. I, concretament a Lluçmajor, de tresor res. Però amb aquesta encíclica hem entrat a parlar del Quart Món i de la seva problemàtica, i Joan Pau II, sociament parlant, és molt compromès.

-- I, a Lluçmajor, quin és el Quart Món?

-- Jo no el conec, a Lluçmajor. Tal vegada és a S'Arenal o a altres nuclis urbans, però aquí, a Lluçmajor, gràcies a Déu, ho ni és.

OBRES A L'ALTAR

-- Passant a un altre tema, quina és la situació de l'edifici, del temple i la

rectoria?

-- Actualment queden per pagar 400.000 ptes. Una vegada pagades tornarem començar les obres. Per començar, ja enim fet el projecte de remodelació del presbiteri. En poques paraules feim tota una esplanada i l'altar antic el passam abaix. Per fer això, els escalons que ara hi ha els passam enrera del tot, a la fi que quedi tot aplanat.

-- Quin és el motiu d'aquesta obra?

-- Això era una obra començada i sense acabar. A més és convenient emprar un altar més digne que l'actual, i aquest que volem retreure precisament l'any 89 compleix cent anys. Així aprofitarem consagrar l'altar que no hi està encara.

LES AUTORITATS I ELS LLUCMAJORERS

-- I al participació de les autoritats a les cerimònies religioses?

-- Va sortir una normativa per la qual l'Església no convidava les autoritats. Si aquestes volen assistir als actes litúrgics ho poden fer, però no poden presidir, perquè la presidència no la té ningú. Ells han triat assistir als actes del dia de santa Càndida i Sant Miquel, cosa que em sembla molt bé perquè són els patrons de tots els llucmajorers.

-- Dels llucmajorers diuen que de dos en dos no fan tira, a més d'esser envajosos i xafarders. Què en pensau vos, d'això?

-- M'ofèn qui té aquest concepte de Llucmajor. No ho crec, això que de dos en dos no fan tira. Puc dir que la gent amb la que he treballat serosament no és així, hi ha molta de col.laboració.

-- Llucmajor és un poble insolidari?

-- No ho crec, veig sols un poble aïllat físicament i, per tant, sociològicament. La gent no s'atura a Llucmajor i això el fa un poble ta

LES FESTES DE PASQUA

-- Enguany, per a Pasqua, hi ha hagut moltes coses noves.

-- Sí, hem procurat mantenir les que hi havia i posar-ne de noves. El Via Crucis, a Gràcia, era, per exemple, una idea que va anar madurant de l'any passat ençà, ja que es volia aprofitar que enguany era Any Marià. Vull dir que hi crec, en els Via Crucis. No es tracta de refer tot l'antic sinó de dur-ho a la realitat d'avui. El cristià ha de descobrir el patiment de Jesucrist. No es tracta de veure la caiguda del Jesucrist històric, sinó la del Jesucrist actual, i es va fer un Via Crucis que crec que va ésser profitós. Jo allà hi vaig veure poble, la gent hi estava a gust i contenta, s'ajudaven els uns als altres... Uns diran que era folklore, però crec que tot el que fa poble és bo. Hem de tenir en compte que no som a l'any 64 -la darrea davallada de la Mare de Déu- i no tanta de gent té en compte l'Església, però crec que el poble ha respost molt bé.

Pel que fa a les altres novetats referents als actes de Setmana Santa, el dia del Ram varem fer la beneïda al Convent i, en processó, anàrem a missa a l'Església; en certa manera era doi amb dues esglésies fer dos beneïdes.

Quant a l'itinerari de les processons, la del Dijous Sant fou canviada pel carrer d'Orient, a petició dels que manaven els passos, perquè fos més fàcil voltar el

carrer Major. A la del Divendres segueix la intenció de canviar cada any l'itinerari.

-- Per cert, ara que el Papa va prohibir fer espectacles dins les Esglésies aquí a Llucmajor un grup de teatre hi ha representat una obra d'En Llorenç Moyà.

-- Alerta, perquè el document del Papa no diu així. Cert és que un reportatge periodístic va treure una frase de contexte i això va dur a una desinformació. És veritat que no hi farem un concert de rock a l'església, però un concert clàssic o el Via Crucis del qual parlàvem no tenen cap problema.

CARITAS I ELS NUMEROS VERMELLS

-- Ja per acabar voldríem que fes un comentari a uns frase seva. Creim que la va pronunciar a una reunió de Càritas e era aquesta: "l'Església ha d'estar en números vermells".

-- Sí, tan sols es tractava d'afirmar que, en aquest cas, és obligatori gastar-ho tot, i encara no basta. Ben entès que en una Càritas enfocada cap a l'Acció Social. Es l'etern problema de donar un peix o ensenyar a pescar, el problema no s'arregla donant peix. S'ha d'estudiar la situació de fer punt per punt i anar donant solucions a la llarga. Tenim feina per molts d'anys.

Joana Font

Miquel Janer

Antoni Llompart

BITLLETS DE VAIXELL I D'AVIÓ

OFERTA ESPECIAL VAIXELL

**ANADA I TORNADA
4 PERSONES I EL COTXE
42.435 Ptes.**

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI" SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

C/Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 267450-54-58
S'ARENAL

Jaime Llull Rodríguez

- Instal.lacions elèctriques
- Enllumenat
- Instal.lacions d'energia solar
- Montatge de quadres elèctrics
- Antenes TV
- Instal.lació de comptadors
- Canvis de tensió
- Contractació de comptadors
- Pressupost gratuït

C. Gómez Ulla nº 45 Tel. 66 17 92 (Llucmajor)

Entitats de Lluçmajor

EL CLUB DE BASQUET (1)

L'entitat, representant del bàsquet a la nostra ciutat, el C.B. Lluçmajor quasi compleix les noces de plata, han passat molts d'anys des de que la petita pista del parc "Rufino Carpena" juntament amb el grup escolar, acollís un grup de joves esportistes que, de la mà de Matias Salvà, "reconvertiren" la pràctica habitual del "balonmà" cap a l'esport de la cistella. Pràcticament els mateixos jugadors -alguns convertits en tècnics i entrenadors- varen protagonitzar la proesa d'ascendir a la Tercera Divisió Nacional, i es mantingueren dos anys en aquesta categoria.

Sense cap dubte, es pot afirmar que el bàsquet, va arribar a Lluçmajor per casualitat o per ventura, per equivocació. La llavor que després d'alguns anys germinaria, i esdevendria una esplèndida realitat esportiva, va néixer a Campos. Un grup d'esportistes es varen desplaçar a la veïna localitat amb el propòsit de disfrutar un encontre de "balonmà", corresponent a una fase escolar; però, a l'hora d'iniciar el joc, va resultar que s'havia de celebrar un partit de bàsquet. Aquesta casualitat o error va propiciar el naixement de l'equip de bàsquet.

No obstant això, s'ha d'afirmar que uns anys abans, un grup de llucmajorers varen fer els seus "pinitos" l'esport de la cistella en el recinte del velòdrom, arribant a disputar un partit contra l'equip representatiu de la base naval del Port de Sóller. Tot sembla apuntar que es va tractar d'una afició passatgera perquè futbol i ciclisme tallaven el bacallà a la nostra vila.

LES PRIMERES PASSES

Miquel Martí, Bartomeu Miralles, Joan Sastre, Francesc Monserrat, Ramon Nadal, Antoni Moragues, Esteve Moragues, Francesc Bonnín, i d'altres iniciaren, sota la direcció tècnica primer de Matias Salvà i després de Miquel Bernat, una llarga singladura esportiva, a mesura que, per imperatius de l'edat, varen anar escalant posicions. Antoni Cañellas com a president, Pep Ferrer com a entrenador i Antoni Salvà i Llorenç Sastre eren els integrants de la directiva que va donar suport al C.B. Lluçmajor durant els inicis, essent la temporada 1965-66 el debut de l'equip en competició.

Quan els integrants de l'equip inicial varen finalitzar l'edat juvenil i ja que existeix la categoria junior, varen passar directament a la senior. Paulatinament, es varen consolidar en el món del bàsquet insular fins que va arribar la temporada 1972-73 en la qual, després d'una forta pugna, amb el Jariana

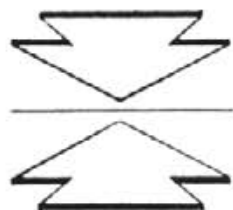

L'Equip que en la campanya 1974-75 va lograr la permanència a III Divisió

de Sóller, aconseguiren el títol de campions seniors de Mallorca. Aquest títol els obria les portes de la Tercera Divisió Nacional si superaven al campió menorquí, el Boscos de Ciutadella.

Dia 25 de març, a la pista del Camp Municipal d'Esports i en un matí plujós i fred, es disputava el primer encontre d'una dramàtica eliminatòria. El Lluçmajor aconseguia setze punts a favor, avantatge curt per mor de les extremes dificultats que comportava la devolució de visita a la pista menorquina. El diumenge següent i després de sofrir més d'un abús a la localitat menorquina, els llucmajorers assolien la superació de l'eliminatòria només per un punt.

L'equip que va ascendir era integrat per: Miquel Martí (entrenador i jugador), Antoni Cantallops, Tomàs Cantallops, Miquel Gual, Antoni Moragues, Ramon Nadal, Bartomeu Miralles, Joan Gamundí, Miquel Albertí i Damià Coll. La gesta de

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
ME DIC -PSICOLOGIC**

ANTONI ISERN OLIVER

LLUCMAJOR

carrer Antoni Garcias 1-a

**certificats
mèdics per a
permís de
conduir i**

llicència d'armes

Horari

dilluns i dijous de 16³⁰ a 21 h.

l'ascens té també una especial significació per al sotaformant per quant va suposar el meu debut en les tasques periodístiques i informatives de l'esport de la cistella.

DUES TEMPORADES INOBLIDABLES

Durant les temporades de 1973-74 i 1974-75, la pista descoberta del Camp Municipal d'Esports va ser escenari d'interessants encontres de Tercera Divisió. Equips prestigiosos catalans, juntament amb els menorquins i la resta de mallorquins Patronat i Molinar, es desplaçaren a Lluçmajor per complir amb els compromisos lliguers. La plantilla de la primera temporada de Tercera, era formada per Francesc Bonnín, com a entrenador i els jugadors: Antoni Moragues, M. Martí, Miralles, Nadal, J. Llombart, A. Martí, Carbonell, Brunet, Pocovi, Monserrat, A. Cantallops, Albertí i M. Gual. Completant el quadre tècnic, el reparador dels juniors, Joan Cañellas.

La directiva, amb Mateu Gamundí, com a president, Damià Font, de secretari, varen tenir cura i feren possible amb mil i una filigrana, els quinzenals desplaçaments a terres catalanes. En la segona temporada, 1974-75, a més de les dificultats esportives, el Lluçmajor es va enfrontar a una reestructuració federativa, per la qual cosa havia d'acabar el campionat entre els sis primers classificats. Es va aconseguir tal objectiu, amb l'afegit que la pista llucmajorera va esdevenir un reduec

El 1968, els primitius jugadors de balonmà ja triomfaven en el bàsquet

inexpugnable i tots els equips visitants, fins i tot el líder, Castelar, en sortiren derrotats.

Francesc Bonnín continuava com a entrenador, amb la plantilla següent: Carrillo, Ferrer, Coll, A. Cantallops, Julius, A. Martí, A. Moragues, Canet, Carbonell i M. Martí. Per els amants de la petita història i de l'estadística aquesta és la fitxa tècnica de l'encontre disputat el diumenge, dia 6 d'abril del 75 quan el Lluçmajor va vèncer als catalans de l'H. Olivetti per un tanteig de 61 a 46:

LLUCMAJOR.- Moragues, Ferrer (12), Coll, Carrillo (8), Canet (14), Julius, A. Martí (2), M. Martí (6) i A. Cantallops (19). Foren sancionats amb 20 f. p.; 11 tirs lliures de 20 assajats; un jugador eliminat, Ferrer, al mt. 40. Arbitraren els col·legiats, Bennassar i Estaràs.

La ratxa de triomfs es va truncar per causes externes al factor esportiu. El club no podia fer front a les elevades despeses que suposava el fet d'haver de viatjar, cada quinze dies, a Catalunya, els responsables del club es veren obligats a renunciar a una categoria que amb tant de suor i sacrifici, s'havia mantengut sobre el terreny de joc. Així es tancava un capítol important en el qual el bàsquet Lluçmajorer havia assolit les més altes cotes.

Francesc Verdera

PEGASO

Taller autoritzat

ANTONIO ROSSELLO RAMIS

Servei de "parches" i pneumàtics

C/ Navarra, 4-6 Tel. 66 09 28

SA TEULERA

PLANTES D'INTERIOR I EXTERIOR

CENTRES - RAMS DE NUVIA

PLANTES - CORONES

Carrer Campos, 80 - Tel. 66 01 76

SUCA-MULLA

L'Anyada

Encara que no ho diguem amb alegria, les prediccions dels mesos de Santa Llúcia que varem fer fa dos mesos s'han complides. El mes passat dèiem que l'anyada pintava bé però, faltava aigua i que si no plovia avialt la cosa se desbarataria. Bé idò, aquest mes podem assegurar que s'ha desbaratat degut a un parell de factors: el primer de tots és que no plou, aquest mes de març només ha plogut 28 litres per metre quadrat: el segon factor podrien esser la sèrie de gelades que hem vengut sofrint dins els primers dies d'aquest mes, cal remarcar que dia 3 la temperatura va descendir fins a 1 grau, matant gran part de l'anyada d'ametles del terme de Lluçmajor. I un altre és les ventades que fa segons quins dies que a més de secar la terra contribueixen a tomar nombroses flors dels ametlers, fent això que l'anyada minvi encara més.

Tot aquest temps desbaratat pot venir donat per l'entrada de la primavera, que com recordarem tots va entrar dia 20

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

*C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR*

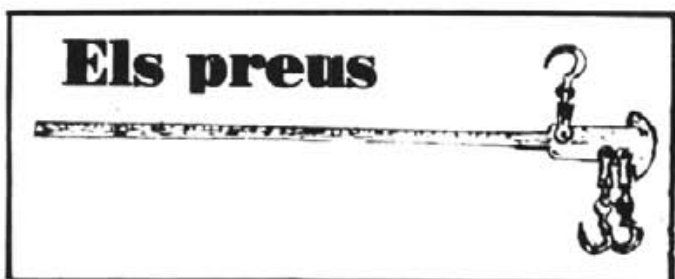
d'aquest mes de març a les 9 h. 39 m. (hora solar) i que s'acabarà dia 21 de juny a les 3 h. 57 m. (hora solar).

A més tot això hi ha dues coses més per recalcar: dia 21 d'aquest mes hi hagué dos planetes que degut a la seva posició en el firmament se podria dir, que se colgaren amb la lluna, aquests dos planetes eren Venus i Júpiter, així que si qualcú va veure dos estels molt brillants no va veure altre cosa que els dos planetes.

ELS CANS UN ALTRE PIC

Per no perdre els costums dins la marina llucmajorera el fantasma de la carn s'ha tornat presentar en aquest passat mes de març. Els cans i ja que s'acostava Pasqua i per no perdre la tradició que tenim les persones també varen voler fer les panades i a questa vegada li tocà a en Jaume de Cala Pi que li mossegaren 8 ovelles de les que es n'hi varen matar 5ò 6.

Sortosament l'abuser del mes passat ja s'ha acabat i encara que hi hagi hagut un afectat pareix esser que la tranquil·litat, malgrat l'escamats que van els pagesos en aquest aspecte, ha tornat.

Els preus

Poc s'ha de dir del tema dels preus, uns preus que enguany no van gens fins, en aquest mes passat tampoc han canviat les coses.

Pel que fa als productes que representen els mercat agrícola com són les ametles i les garroves, solament dir que les úniques que han tengut un poc de moviment han estat les primeres on el seu preu ha pujat un duro, situant-se ara damunt les 365 ptes. el quilo de bessó. Pel que fa a les garroves no, és dir que aquestes ni han pujat ni han baixat, segueixen damunt les 20 ptes.

Respecte al mercat ramader tampoc hi ha molts de comentaris, solament els xots han davallat devers les festes degut a que n'hi ha haguts a bastament per cobrir la demanda que hi hagué. Els preus dels animals al viu en ptes. per quilo

FOTO CLAR Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFIQUES
VENDA DE CARRETES. . .

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

són:

porcelles.....	250 a 300
xots.....	220 a 250
truges.....	a 90
bous.....	a 500

- LA CARRETERA DE LLUCMAJOR A S'ARENAL OBERTA NOVAMENT

A la fi i després d'un bon grapat de mesos la carretera de Lluçmajor a S'Arenal ha tornat a quedar oberta al tràfic rodat; una carretera que pràcticament no se sembla en res a l'anterior, molt més ampla i recta.

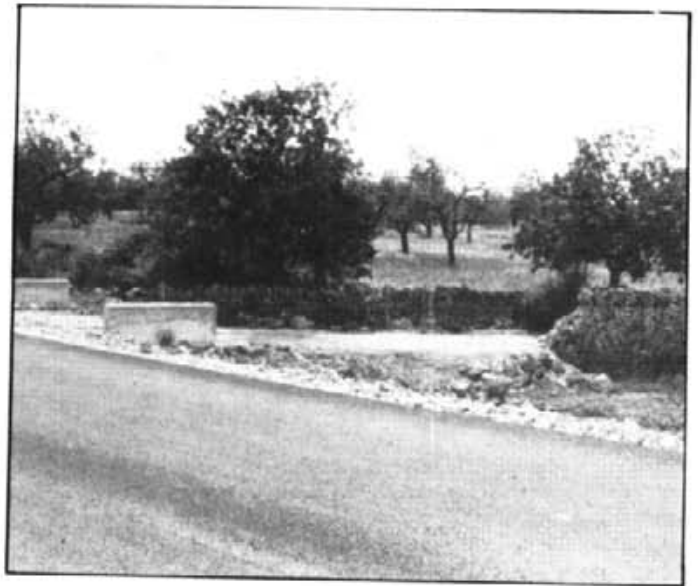
La nova entrada en funcionament d'aquest trajecte suposarà el descongestionament de la carretera de Palma per la qual feia molt mal circular degut a l'elevat número de vehicles que hi passaven a qualsevol hora del dia.

Però de principi i malgrat la bona carretera que ha quedat, no tots els punts pareixen favorables o de color de rosa, tals són les entrades als nombrosos camins veïnals que hi ha al llarg del trajecte Lluçmajor a S'Arenal.

Aguns ja han posat l'ull en aquest portells que s'han deixat, on més d'un té un aspecte molt dolent i que com popularment es diu "fan mal a sa vista". Aquests portells tots s'han fets perpendiculars a la carretera i no com estaven abans, és a dir, amb la mateixa direcció dels camins; a més de lo mal el laborats que han estat també pareix que els han escatimats, tots són

portells estrets i que anirà bé si un camió gros hi passa sense haver de fer maniobres, la qual cosa suposaria embossaments i molèsties als usuaris; sinó, per exemple, mirau les entrades que han deixat als camins del Palmer o al de la Torre i compareu-los amb els dá bans.

Aquest és el primer aspecte negatiu que ja s'hi ha vist a la nova, carretera, un punt on no se comprén el perquè s'ha fet així podent fer uns enllaços amb els camins veïnals molt més amples i còmodes, els quals si s'haguessin fet un poc més amples tampoc no haguessin costat cap animalada de doblers no l'elevada reducció de la velocitat que hauran de realitzar ara els vehicles per agafar qualsevol camada que dugui a la finca o al xalet que van.

Sobre aquest punt de vista ja n'hi ha que han fet observacions als encarregats de realitzar el projecte, però de moment i malgrat les protestes fetes encara no han posat fil a l'agulla. Això és problema que s'hauria de mirar com més aviat millor degut a que la carretera ja es troba oberta al tràfic, i no esperar a resoldre'l quan hi hagi un "ja esta fet" com ha passat altres ocasions.

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS

Informació: 66 03 17

SANEAMIENTO
CALEFACCION

Gabriel Oliver

INSTAL·LACIONS SANITARIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Un repàs al "Heraldo de Lluçmajor"

LA CRISI DE L'ENSENYANÇA L'ANY 1916

Que la situació econòmica i el prestigi social dels ensenyants no han estat mai satisfactoris ho ha dit ben clarament la saviesa popular: "Es més pobre que un mestre d'escola".

Aquesta situació deu haver estat gairebé endèmica i també ens en dona notícia la premsa de l'època.

El setmanari "Heraldo de Lluçmajor" del 18 de novembre de 1916 n'ofereix una bona mostra. En aquest número 46 de la publicació que dirigia Antoni Roca hi apareix un comentari firmat per Lucas Clar Fullana amb el títol de "Los maestros".

El treball en qüestió fa referència a una reunió de mestres nacionals duita a terme a l'Escola Normal de Madrid sota la presidència de Rufino Carpena Montesinos (que aleshores ja havia abandonat el seu destí de Lluçmajor i que, mesos a venir, guanyaria les oposicions d'inspector de Primera Ensenyança, segons informa el mateix "Heraldo..." del 10 de març de 1917).

La informació que dona Lucas Clar (no sabem fins a quin punt parlava amb coneixement directe de la reunió de Madrid o si ho feia per informacions de segona mà) és molt il·lustrativa de la situació de l'ensenyament i de la consideració laboral i social dels mestres. Alguns dels comentaris són, per desgràcia, perfectament aplicables encara a l'actualitat més immediata.

L'EDUCACIO, LA SOCIETAT I LA PATRIA

La reflexió que fa el comentarista parteix de la constatació --potser massa exagerada-- que l'educació és l'instrument per a construir una societat millor. D'aquí que faci una citació de Leibniz prou expressiva: "se mejoraría el género humano, ciertamente, por el mejoramiento de la educación de la juventud", i que, d'acord amb el mateix raonament, afirmi que "el porvenir de la Patria està en el mejoramiento moral y material del Magisterio".

A continuació sentència: "Que se hagan buenos Maestros y se lograrán buenos ciudadanos".

La realitat de l'època apunta un greu fracàs de l'ensenyament en tots els seus nivells, i d'aquesta situació n'és responsable l'Estat:

"La abulia de los Poderes públicos es el obstáculo, mejor dicho la fuente de la cual dimanán todos los males que aquejan a nuestro país; ella es la causa de que el espíritu nacional se encuentre decaído, tal quehay individuo que se avergüenza

de ser español".

Cal dir, de passada, que el concepte de pàtria aquí esmentat correspon ben clarament a l'Espanya unitarista i catalanista de sempre; en conseqüència, l'escola és vista com un instrument d'espanyolització que si no va ser tan eficaç en els seus propòsits de despersonalització nacional (a diferència del que fou l'escola francesa respecte dels compatriotes rossellonesos) en el fons és un "fracàs" que li hem d'agrair.

Tornant als raonaments de Clar Fullana anotam que fa referència a la crisi general que pateix l'ensenyament de l'època en qualssevol dels seus nivells i de les seves modalitats. Aquesta constatació també és molt actual:

"Buscamos la solución del problema en la escuela pública y no la encontramos; creemos hallarla en los centros superiores de enseñanza y vemos fallidas nuestras esperanzas; la buscamos en la privada, sin resultados; la buscamos en el convenio y vemos lo mismo".

Dins aquest context general, els mestres són professionals desanimats, indiferents, rutinaris i escèptics per mor del pocs estímuls que els empenyen a treballar amb fe.

LES REIVINDICACIONS DELS MESTRES

D'aquí que, reunits en assemblea, els ensenyants demanin clarament una major consideració social, amb la consegüent valoració de la seva feina per part del l'Estat i de l'opinió pública. Els mestres demanen que aquesta consideració s'amidi clarament per la nòmina, és a dir, que consistesqui en un augment de les retribucions i no en simples declaracions retòriques.

La fermesa de les reivindicacions laborals dels mestres s'acompanya d'un toc d'atenció contundent:

"caso de no ser atendidos por los Poderes públicos organizarán una manifestación en Madrid, secundada por el pueblo y entidades societarias cuyo concurso se solicita"

Ara que les reivindicacions del professorat de l'ensenyament públic i privat han tornat sortir a la superfície a través d'una vaga que ha buidat massivament les aules de les escoles i els instituts, és il·lustratiu --però no gens aconsoador-- llegir com molts dels problemes que volem veure solucionats es remunten a dècades pretèrites. El mal funcionament de l'Estat espanyol n'ha estat, i continua sent-ho, el responsable. Mentrestant, l'ensenyament és encara una activitat marginal i mal atesa, amb problemes crònics que s'afegeixen als nous reptes d'avui dia. Amb tals circumstàncies, tant ara com abans, la lluita unitària dels implicats continua sent l'única via possible.

Maties Garcias

REPORTATGES I DOCUMENTALS

VIDEO PROFESSIONAL

TOMEU COLL ORVAY
C/ Sant Antoni, 39
Lluçmajor

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

CUROLLES, LA REVISTA DE L'INSTITUT

Pere Torrens

Quan l'institut era a Can Mataró, el temps del Punk, del regnat de la cançó de protesta i les bultacos, quan estava tan de moda aquella vella excusa del llibertinatge, va néixer el precedent de Curolles, la revista o "fullet dels alumnes" venia encapçalada per un nom que els seus creadors qualificaren de "sonor i bell", Xaloc, vent contraposat a l'autoritari Mestral, el seu primer editorial li donava el significat de vida, llibertat (perquè el vent és lliure i nosaltres la necessitam), cercaven una revista combativa i alhora pacífica, recordau que en aquest temps encara es parlava de Franco, Democràcia... La funció d'aquest full va esser el de portaveu dels alumnes, era un mitjà per a la participació, un vehicle d'expressió i de divertiment. Durant una sèrie d'anys va esser una revista molt activa, capaç de sortir durant els primers anys bimestralment i de contribuir eficaçment a la dinamització dels alumnes, encara que després l'inicial equip redactor va anar finalitzant els seus estudis i a poc a poc, unit a la passivitat dels que quedaren, Xaloc va anar deixant de bufar i l'institut es va quedar durant una temporada amb una quasi manca total d'activitats per part dels alumnes.

Un curs o dos després que Xaloc deixàs d'existir arrel d'una sèrie de reunions entre classe i classe i després al seminari de català es va anar confeccionant una nova revista, escrita totalment en català, decidiren no posar-li Xaloc perquè es tractava d'una cosa en certa manera distinta, era una curola dels propis alumnes que igual que els anteriors creien que la premsa era el millor mitjà que tenien, per expressar-se, però que ja no parlava dels vents de llibertat que havien bufat anys abans. Tal volta fóra millor pensar que Curolles fou conseqüència d'aquelles idees anteriors. S'havia lograt una revista monolingüe front a les defenses de l'idioma que es feien a la revista anterior. Ben aviat s'aconseguí la participació dels professors, es a dir una revista oberta a tothom i sobretot

La revista, en cinc anys ha passat d'esser feta amb ciclostil, passant per les fotocòpies, fins a la impremta.

participativa, en la mesura que hi pot contribuir qualsevol membre. L'interès que va despertar va fer que es convertís ràpidament en LA REVISTA DE L'INSTITUT.

CUROLLES des del primer número que sortí, el Març-Abril del 83, ha canalitzat les inquietuds artístiques culturals i ideològiques de l'Institut, ha publicat entrevistes a personatges relacionats amb la joventut (Sebastià Roig, Antoni Zanoguera...) entrevistes a professors, alumnes, escriptors... Crítica de llibres, de cinema, publicacions de poemes, de contes, articles d'opinió, còmics... L'existència d'un mitjà com la revista crea capacitat crítica i de participació, crea moviment, fa que el centre sigui viu i respiri. A vegades la passivitat dels alumnes pot fer d'un institut de batxillerat un centre adormit, un lloc destinat a impartir coneixements bàsics que sense un poc de dinamisme resulten fets, formadors d'uns futurs professionals que al cap i a la fi no tendran capacitat per integrar-se activament dins la seva comunitat.

La comunicació és important disn un centre, Curolles ha servit de pont cap a altres activitats que duen a terme els mateixos alumnes, s'organitzen aules de poesia, es fan pel·lícules (Katioka, o venem els mobles), teatre, i surten revistes juvenils com Ekik i Nadiu.

Ara ja fa cinc anys que Curolles circula pels corredors de l'Institut complint perfectament el seu objectiu. Fora del centre s'ha convertit en una revista més del poble, una revista amb provada continuïtat i amb un contingut de prou qualitat com per arribar a un sector bastant ampli de públic.

XALOC, el primer número

Els socialistes i els de dretes volen declarar d'interès social Son Antena per construir-hi un balneari-hotel-camp de golf i el que vengui darrera. Com els que se senten orgullosos de ser de dretes (Sr. Clar, UM dixit), creuen que això seria bo per al poble. Esperem que aquest negoci no sigui un altre Capocorb i que si els urbanitzadors amb l'aportació de setanta milions de ptes. serveixin per comprar altres quarterades per 42 milions, quarterades que amb 6 milions estaven ben pagades. Amb aquesta manera que tenen els regidors de vetlar pels interessos del poble, els administrats de cada vegada hen de pagar més mentre que uns pocs fan els rots més grossos.

El mussolet creu recordar que el primer Ajuntament democràtic, quan en Tomàs i els seus encara eren oposició, volia fort i no et moguis que els funcionaris de l'Ajuntament fessin el temps de feina que els corresponia. Al final, es va aconseguir arribar a l'acord que en lloc de fer-ne de 8 a 3 amb un interval per berenar, es faria l'horari de 8 a 2,30 i que berenarien quan i com poguessin sense rompre el ritme de treball, perquè al manco, durant aquest temps, tothom que anàs a l'Ajuntament pogués ésser degudament atès.

A principis d'aquest nou manament municipal també es va donar un arrambatge als funcionaris per la manca de rendiment però ara les

coses han donat una volta de cent vuitanta graus.

Ara es creu que s'ha d'ampliar la plantilla i es convoca una plaça per oposició. S'han adonat quan anaven equivocats i que el que feia falta era més personal.

En el que el falcó i l'óliba no es posen d'acord és en el motiu pel qual el Sr. Pou fa tantes palanganades amunt i avall cap a l'Ajuntament.

Un diu que és senyal de desagravi del regidor que els donà l'arrambatge sense motius, que ara ho vol compondre i quedar bé. L'altre creu que aquesta moda es va implantar després que el Sr. Batle i el Sr. portaveu (i senyores) anassin a Madrid a reunir-se amb tots els socialistes d'Espanya. Varen sentir parlar tant de la "bodeguia" que quan tornaren se volgueren muntar la seva pròpia.

Si qualche dia anau per l'Ajuntament i trobau que hi manca personal és ben possible que siguin reunits en sessió de treball a la "Bodeguia" local on a més del que habitualment se serveix a un bar, hi ha horari de begudes: a les 8, café amb llet; a les 10, un cafetè, a la 1, el vermutet, i fins i tot qualche dia hi ha hagut frit i tot.

I ja que s'ha mesclat la qüestió culinària amb el treball, no podem deixar d'esmentar que si es criticaven els dinars de D. Ramon i els d'altres Ajuntaments, en aquest, quan s'ha de fer un dinar, de germanor o per celebrar

qualcom, les senyores funcionàries deixen la feina devers les onze per anar a cuinar el que, després, es manjaren juntament amb els regidors. I què no és "guapo" això?. El més fotut de l'assumpte és que són molts els funcionaris que hi participen induïts pels polítics, per no ser mal vists.

Si bé és veritat que el Batle a les 8 del matí és a l'Ajuntament (la qual cosa ja alabàrem) també és veritat que les noves digitades quan arriben a les 8 se solen equivocar de porta i entren a veïnat a fer un cafetè amb llet, per poder arribar a l'hora a la "Bodeguia", sense tenir torn de cap.

Si les dematinades del batle serveixen per això, pot dormir fins a les onze.

Al passat Ple, el Sr. Manolo García no rebé la resposta a una sèrie de qüestions que havia presentat, una d'elles, referent a per què s'havia adjudicat a dit una feina a una empresa local per valor de devers 17 milions de ptes.

La resposta va ser que no s'havia adjudicat a dit sinó així com s'havia fet sempre, "per adjudicació directa". Ja hi posareu terra en aquest cep!

★ ★

Conten que un batle de Lluçmajor va fer una ban contra l'esburbat costum que tenia l'al.lotea de la vila d'apedregar fanals, finestres

i veïnats, i establí les sancions, les mesures disciplinàries i el nombre de celadors necessaris per a la bona observació d'aquesta norma civilitzadora.

Avui els pedagogs s'indignen perquè tenen els nins enganxats als videojocs i ja no esplaien el seu cos a la natural manera dels seus avantpassats, vespino per amunt, vespino per avall. Què hi van d'errats!

El diumenge de Pasqua, després, del processional i reverent "quinto levanta" amb que acompanyà el Bon Jesús a l'Encontrada la banda de cornetes, el mussolet indignadíssim em contava com la jovenalla llucmajorera, cara tapada per les penitencials caraputxes, torna, per dos sants vespres an l'any, als seus ancestrals instints apedregadors, anc que sigui amb còdols de sucre.

- "Serà que el nostre esperit pur bell catalanesc i mediterrani no pot estar-se de subvertir la sobrietat mesetària o la passió andalusa, convertint dies de penitència i patiment en irreverents carnestoltes venecianes?" -Es demanava insistentment la desconcertada bestiona.- "Anys enrera la ironia dels mallorquins havia introduït el subtil joc de confits i ametllons a la dramàtica penitència. Era el que els teòrics del manierisme anomenen l'"indecorsum", el desacord entre una forma i el seu contingut, entre l'expressió i l'expressat. El que succeïa a la processó era que la indecorositat

CLINICA DENTAL

Dr. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns
Dimecres
Divendres] 9-14 h.
Divendres horabaixa
16'30-20 h.

C. Major, 77. tel. 66 20 17
(Lluçmajor)

consistia precisament en mantenir-ne les formes fins allà on era possible, i d'aquest equilibrat desequilibri en depenia l'èxit, tot amagant, amb una silent, disceta i enguantada elegància la repartida de confits.

Fe, drama i joc eren tot i, fins que, relaxats els controls socials, desaparegudes les capes pluvials, arreconats fanals, domassos al calaix i arnades les vexilles, amb el retorn dels tricorns a les casernes i el mutis de la municipalitat envarada, la "burreria loca"? avui redescoberta ha fet de la subtil escaleta trauc sagnant, esqueix o crull que amenaça enderrocar tot l'edifici del dolor litúrgic i procesional. De res no serveix que el rector demani als figurants la necessària compostura, just abans de l'Endavallament. El fill costumista sembla viure ja amb independència de la mare teòrica. Una vegada que, en secular campaya, s'ha avesat el poble a les rebaixes, són males d'aturar les empentes del públic als grans magatzems."

-Això, -Vaig replicar-li al bon mussol- si ho contextualitzam en la nostra europea i terciaritzada realitat municipal, pot oferir gloriuses perspectives a un futur sucós on s'amarin del contacte guiri les nostres tradicions més venerables. Per exemple, si es du endavant l'endemera golfística de Son Antem, l'Ajuntament podria aprofitar la temporada baixa per concertar amb les confraries uns curssets de l'art de Seve Ballesteros. Acte seguit, just faltaria reconvertir els cerimoniosos ciris afegint-los, al cap d'avall, un stick de golf del 7, cosa que podria generar revolucionàries expectatives a la indústria local, les quals podrien contribuir de manera poderosa a l'increment de la demanda de sòl al nou Polígon. En això dels negocis, ja se sap: qui pega primer, pega dues vegades.

D'aquesta manera els confits, la forma dels quals respon perfectament a aquest nou ús, podrien

esser repartits, si no discretament, si a discreció i amb l'elegància pròpia d'un esport tan aristocràtic. Les processons permetrien simultanejar la cura del cos amb l'espiritualitat de l'acte penitencial i la modernització de les nostres tradicions que Europa ens imposa, per no parlar dels indubtables avantatges turístics que un esdeveniment semblant proporcionaria.

I pel que fa als passos la televisió i el món agitat on vivim ens poden inspirar

interessants alternatives de cara a la seva reconversió en aquest sentit. Així, la patent adaptada de la nova màquina emprada a Terra Santa per l'exèrcit israelià en l'apedregament dels infidels de Palestina, podria contribuir, sens dubte, a una major vistositat, eficàcia i, fins i tot, democratització, de la metrallada repartida de confits.

Son pensaments de falcó, d'au rapaç i sanguinària, però, mai partidària de crueltats

gratuïtes. Ja que no podem tornar les nostres processons a la seva antiga solemnitat, apliquem-les al manco els mateixos criteris de progrés que aplicam a altres aspectes de la nostra vida quotidiana".

NUEVO RENAULT SUPERCINCO Five

Con mi Supercinco Five,
esto ya es otra cosa.

Para ir donde quiero, cuando quiero.

Gastando menos que un esquimal en neveras.

Así se las gasta mi Renault Supercinco Five.

Mi primer coche.

927.675 P.V.P.

LO TIENES EN:

Bartolomé Jaime Nadal

Ronda Miguera, s/n. Tel. 66 91 48 - 66 91 41 - Lloret de Mar
Espanya s'Antoni. C. Sant Cristóbal, 6. Tel. 26 96 91

CD ESPANYA I PREFERENT DOS MESOS SENSE GUANYAR

Quan aquestes línies surtin a llum, el CD Espanya durà set encontres sense conèixer la victòria, des del passat 7 de febrer quan va vèncer a Santa Margalida, o, allò que és igual, dos mesos sense guanyar. Un poble balanç d'una mala temporada per als colors blaus que ha comportat sempre l'ocupació dels llocs de darrera a la classificació i ara, quan manquen quatre jornades, l'únic que queda per saber és si els llucmajorers quedaran en quart o en cinquè lloc de la coa, a un lloc o dos de la Primera Regional.

**ESPANYA, 3 -
RTIU. LA VICTORIA, 3**

Partit tristement recordat per la pèssima actuació del que vesteix de negre, col·legia Cabot, el qual va donar un recital de com no s'ha d'arbitrar. Entre d'altres coses, va assenyalar un penalti injust contra l'equip local i més tard, per compensar, en va assenyalar un altre tan absurd com el primer a favor dels de casa. També va expulsar a Rafel Cladera, per doble amonestació, i es va passar a l'hora d'escriure l'acta, perquè va fer constar "intent d'agressió" a la seva persona, i això, per que vérem nosaltres, és completament fals. Quant a l'encontre hem de dir que fou molt igualat amb alternatives constants en el marcador, als tres minuts marcava Monserrat després

Gorí Quintana, Oliver i Salvà, CD Espanya

va empatar el Recreatiu mitjançant un pebalti inexistent que va transformar pareia, a cinc minuts del descans varen repetir els visitants, aquesta vegada, a través de Fernández el qual va culminar un contracop.

En el segon temps, m. 52 leo aconseguia, de tir junt al pal, empatar un altre cop el partit; en el m. 71 tornava a ventajiar l'extrm pareia per al seu equip i tres minuts després el col·legiat tornava a assenyalar una altra injusta pena màxima que aquest pic transformaria Leo.

**FERRIOLENC, 0 -
ESPANYA, 0**

Un mal encontre, aquest jugat a Son Ferriol, amb poques ocasions de gols

per part d'ambos conjus que es veuria al final dels 90 minuts reglamentaris. Els locals no varen poder doblegar a Garí Quintana malgrat sigui un equip que lluita per tal d'assolir la tercera plaça de la classificació final que li doni dret a l'ascens a III.

Respecte al CD Espanya, a base d'un bon joc defensiu, va aconseguir resquillar el positiu que el diumenge anterior havia perdut en el seu feu i així aliviava una mica la càrrega que porten Jaume i els jugadors.

**ESPANYA, 1 -
ESPORLES, 2**

Va començar dominant l'Espanya durant els primers 15 minuts, període en el

quel Leo va aconseguir d'inaugurar el marcador.

Però això va ser tot. La màquina visitant va començar a fer futbol i abans del descans ja s'havia igualat l'encontre. En el segon temps va xontinuar dominant l'equip visitant i creant el poc espectacle que es va podr veure. En el m. 69 va aconseguir el gol de la victòria per al seu equip però aquesta, si hem de dir la veritat, hagués pogut ser més ampla perquè tengueren bastants ocasions encara que les saberen aprofitar.

**PORTO CRISTO, 2 -
ESPANYA, 0**

Els del port de la ciutat de les perles, segons classificats del grup i amb un peu a III Divisió Nacional, no varen deixar d'aprofitar l'ocasió vençant per 2-0 als llucmajorers. El primer gol en el m. 5, el va marcar el nº 11 Agustí, el segon el va aconseguir també l'extrem Agustí, amb un centre xut que es va colar per l'escaire de la porteria defensada per Garí Quintana.

Quant al partit, si el resumim, hem de dir que fou bastant entretingut, jugat d'una manera molt esportiva, i en el qual va ser ben mereixeda la victòria.

Joa. Quin.

ALEVINS C.D. ESPANYA II REGIONAL

RAXTA NEGATIVA

El partit que s'havia de jugar dissabte dia 27 de febrer, corresponent a la jornada devuit i que va ser suspès per mor de la vaga d'arbitres, es va celebrar dia 15 de març i l'Espanya va sortir derrotat (0-1) per la mínima dins casa. Una altra jornada suspesa va ser la devuitena, corresponent al 5 de març, aquesta vegada a causa del mal temps i que es va jugar el dia 30 a S'Horta, conjunt anfitrió que va vèncer (3-1) clarament al quadre visitant que només va aconseguir un gol marcat per Llorenç Grimalt. La jornada següent fou de descans perquè llavors hagués tocat jugar contra el Santanyí, equip que es va retirar de la competició abans de començar. Dissabte, dia 19 de març va ser de rivalitat local i l'Espanya perdia (5-1) en el camp A. Roses contra la U.D. Arenal, segon

J. Monserrat, A. Corbalan i A. Nadal. Alevins C.D. Espanya

classificat del grup que va donar bon compte dels llucmajorers que només varen aconseguir un gol marcat per Jaume Clar i a més a més jugaren molt malament. Per acabar, el darrer partit que coneixem és un altre mal resultat per als colors blaus, en la jornada vint-i-una del dissabte, dia 26 de març, perquè deixaren escapar un punt (1-1) del seu feu, amb un gol de Joan Bonet, davant, d'un rival teòricament més feble i que ocupa una de les places darreres (3^a) com és el Porto Cristo.

Quintana

juvenils C.D. Espanya i Regional

VIST PER A SENTENCIA

Quan manquen dos partits perquè acabi la lliga, Mallorca B. i Sant Francesc A. lluiten per tal d'obtenir la primera plaça del Campionat Juvenil de Primera Regional. EL C.D. Espanya, de la mà de Joan Pérez, ha aconseguit quedar en la zona intermitja que no està gens malament en aquest primer any en una categoria que ha costat tant d'assolir, perquè havien quedat tantes temporades a les portes de l'ascens. I deim que "han aconseguit assolir" perquè d'aquests dos partits que apuntàvem només un n'hi queda als nostres juvenils, Patronat A-

Espanya, a l'hora de redactar aquest comentari perquè en la darrera jornada l'Espanya havia de rebre la visita de l'Atc Vivero però aquest equip es va retirar. Està tot, doncs, vist per a sentència en aquesta lliga que, repetim, ha estat molt regular per als nostres representants i hagués pogut ser millor si no s'hagués pogut ser millor si no s'hagués produït una circumstància que en el futbol només passa un pic cada mil, ens referim al Mallorca-Espanya, quan els visitants guanyaven de 1-5, a vint minuts per al final foren derrotats per 6-5, pel que

era aleshores líder de la classificació. Això, de totes maneres, i ho sabem prou bé els que hem jugat a futbol, tira la moral en terra i això és exactament el que els va passar als nostres representants que des de llavors tengueren una davallada respecte al joc i que es va veure reflectida en els resultats.

RESUM DELS PARTITS

Quant als partits que ens faltaven per resumir, el primer jugat a Palma contra el Sant Gaietà B. i que acabaria amb igualada en el marcador essent els autors

dels gols visitants A. Cantos "Espinete" i A. Galvez. Set dies després el C.D. Espanya rebia al tercer classificat del grup, el C.D. Manacor, acabant la confrontació amb empat a un gol i essent l'autor del gol local el golejador Cantos el qual va contrarrestar la diana marcada pel conjunt representant de la ciutat de les perles, que va agradar molt en la seva visita a Llucmajor. I si comentàvem que, sense dubte, el pitjor resultat de la temporada va ser el del Mallorca per les

circumstàncies esmentades, a Cala Millor i amb unes altres circumstàncies, també ho va ser dolent perquè els nostres representants per

primer cop en la lliga perdien (5-1) per una diferència de 4 gols essent "Espinete" l'autor del gol de l'honor. Finalment, el darrer

resultat conegut, és el que els espanyistes guanyaren (2-1) als del B.R. Lull d'Inca en un encontre on Antoni Salom i Sebastià Martí feren

els gols locals.

(Joan Quintana)

BENJAMINS CD ESPANYA GRUPS MANACOR PER AMUNT

Des de la nostra darrera informació i si repassam la classificació que donàvem podem veure com els nostres representants benjamins, de la mà dels germans Morell, se'n van per amunt perquè en quatre partits han aconseguit avantajar amb tres punts, al Porto Cristo quan, i sempre ens referim a l'esmenta de classificació, els portenys ens anaven al davant amb un punt.

I és que els més petits del nostre futbol duen sis partits sense conèixer la derrota.

El primer que vos hem de comentar és el de la jornada 19 corresponent al 5 de març i que jugaren i no acabaren Espanya Porto Cristo i deim que no acabaren perquè l'encontre va ser suspès a la part intermitja a causa del fort temporal de pluja i vent que fuetjava el municipal llucmajorer quan el marcador assenyalava empat a zero gols. Els minuts que

J. Maimó, A. Ferragut i J. Quintana. Benjamins C.D. Espanya

quedaven pendents es jugaren 48 hores després, dilluns dia 7, i els locals aconseguiren tres gols (3-1) mitjançant el golejadore G.

Aguiló. El següent dissabte es va visitar el camp del colista del grup, el Sant Joan, un equip digne d'admirar ja que continua el

campionat comptant per derrotes (19) els partits jugats. L'Espanya no va ser manco i va vèncer (0-8) per golejada elevant a més de cent vint el compte encaixat pels anfitrions des que va començar la lliga. Els gols foren marcats per G. Aguiló (3), Jiménez (3), Ferragut i B. Gelabert quan va transformar una pena màxima. Va continuar la ratxa golejadora la jornada 21 del 19 de març i tornava l'abundància en forma de gols (5-0) aquesta vegada aconseguits per Aguiló (2), Jiménez (Jaume i Gelabert).

Finalment, el darrer partit del qual tenim notícia, és el que es va jugar a Artà, contra l'"Avance" i que va acabar amb igualada a dos gols essent el màxim golejadore del C.D. Espanya G. Aguiló el qual va aconseguir ambdós gols.

Joan Quintana Castell

CICLISME

II FESTA LLUCMAJORERA DEL PEDAL

El primer de maig se celebrarà la II Festa Llucmajorera del Pedal, organitzada pel club Ciclista Llucmajor.

Concentració a la Plaça d'Espanya. Partida a les 10, pel carrer del Bisbe Taixaquet, Jaume III, camí de S'Àguila, Ca's Busso, Llucmajor, amb un recorregut de 28 Kmts. Aquesta passejada s'efectuarà a una marxa de 15 Kmts/h. i s'obsequiarà als participants amb un bocí de coca i una beguda refrescant. Esperam una col.laboració de molts de participants de tota l'illa i per tant quedau tots convidats.

Sortida a les 8,30 els diumenges, del Bar Gual.

Dia 10 d'abril: Algaida, Sta. Eugènia, Sta. Maria (berenar), tornada pel mateix camí, recorregut: 50 Kmts.

17 d'abril: Randa, Montuiri, Sant Joan (berenar), Pina, Algaida, Llucmajor, amb 55 Kmts. de recorregut.

24 d'abril: Campos, Santanyi (berenar), Llobards, Ses Salines, Llucmajor. 67 Kmts.

Totes aquestes sortides de l'equip s'efectuaran, com sempre, a una velocitat de 20 a 25 Kmts/h. S'agrairà a tots els participants que duguin casc de ciclista.

PROGRAMA DE L'EQUIP "REVOLTOSA"

SPRINT

Sebastià
Monserrat

BASQUET LLUCMAJOR

Tal com s'esperava, l'equip senior de bàsquet de Llucmajor ha acabat la segona fase de la lliga en primera posició de la classificació, després de guanyar el darrer partit, de forma còmoda, a l'Andratx. Ara és quan comença de veres la part important de la competició, el que es denomina "play-offs". Aquests consisteixen en eliminatòries al millor de tres partits i degut a això qualsevol errada pot ésser irreparable i quedar eliminats després d'haver fet una gran campanya.

Aquesta darrera part de la competició ja ha començat i s'ha aconseguit guanyar el primer partit contra el Joventut Mariana de Sóller en el Pavelló esportiu de Llucmajor. Aquesta encara es pot considerar una eliminatòria fàcil, encara que els al.lots de Sóller han demostrat que tampoc no són tant dolents com es podria esperar fent una bona segona part en el primer partit i demostrant que al més petit descuit són capaços de donar un disgust als xicots d'Alejandro Segura.

Quan es passi aquesta eliminatòria, que encara després del que he dit molts pocs ho dubten, quedaran tan sols quatre equips en competició i tot pareix indicar que seràn la Salle, el Perles de Manacor, l'Sport Jogging i El Llucmajor, encara que podria produir-se alguna sorpresa. Si així fos, les semifinals serien entre el dos primers que he escrit per una banda i el altres dos per l'altra. Això vol dir que el pròxim rival del Llucmajor pareix que serà l'Sport Jogging, equip que a la lliga que acaba de finalitzar se li ha guanyat els dos partits, tant dins Llucmajor com dins la pista de Sant Josep, que és on juga els seus partits, però que ara, evidentment, aquest resultat no compten i se li haurà de tornar

guanyar si es vol estar a la final.

Pel que respecta a les altres categories del bàsquet de Llucmajor s'ha de dir que gairebé tots ja han acabat les seves competicions o estan a punt de fer-ho, amb uns resultats bastant regulars però entre els que destaca la fenomenal campanya de

l'equip infantil femení, que en una lliga un poc estranya, jugada juntament amb equips pre-infantils i on mai tots els equips no havien jugat el mateix nombre de partits, el que feia molt mal de fer-se una idea de la verdadera classificació de cada un d'ells estan empatades en el primer lloc amb l'equip de Santa

Mònica encara que seràn aquestes darreres les que acabaran primeres degut a que les al.lotes de Llucmajor malgrat que varen derrotar-les dins la pista de Llucmajor no ho varen poder fer per la suficient diferència de punts. També cal destacar, per altre banda, les darreres victòries de l'equip senior femení

TALLERS

CAÑELLAS - ROTGER

SERVEI =

FIAT =

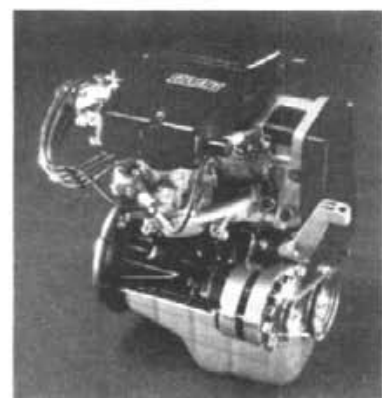

MOTOR FIRE: DE ARRIBA A ABAJO.

Un motor decididamente revolucionario, diseñado íntegramente bajo la más avanzada tecnología robótica y creador del concepto de Motores de Completa Integración Robotizada (Fully Integrated Robotized Engine).

Altas prestaciones: El Uno FIRE alcanza 145 Km/h. el máximo de su categoría, y una enorme elasticidad de marcha, con sus 45 CV. de potencia.

Bajo consumo: A 90 Km/h. recorre más de 24 Km. (con un litro) y a 120 Km/h. consume tan sólo 5.55 a los 100 Km. Con el depósito lleno (42 litros) se pueden hacer más de 800 Km.

Peso reducido: Con solamente 69 Kg. de peso el FIRE es el motor más ligero de su categoría sin que esto suponga pérdida de fuerza o resistencia.

Pocos componentes: La estructura del motor FIRE 1000, con un 33% menos de piezas respecto a un motor convencional, hace posible que el mantenimiento se reduzca al máximo y por lo tanto los costes al mínimo.

C/ HISPANITAT, 19 - TEL. 66 06 47

INFANTILS CD ESPANYA I REGIONAL HA ACABAT LA LLIGA

Quintana Castell

El passat 12 de març, va acabar el Camionat de Lliga de Primera Regional (Grup B), el qual no estat tan bo com esperàvem, i el CD Espanya ha acabat en l'avantpenúltima plaça de la classificació general.

Com a nota aclaridora -a cadascú el que li pertocahem de dir que des de que va començar l'any, és a dir, des del 9 de gener, l'únic i màxim responsable de l'equip ha estat -per bé o per mal- Julià Ferragut.

Abans d'ofèrir-vos els resultats i la classificació final hem de resumir els partits jugats des de la darrera informació. El primer, perdut estrepitosa (1-6) a

casa, contra el Badia de Cala Millor amb l'únic consol d'haver marcat un gol mitjançant el jugador A. Julià.

El darrer del campionat va ser jugat a Manacor contra la Salle, i es va perdre per la mínima (3-2) marcant pels visitants A. Ruiz i A. Segura, i el principal protagonista del qual va ser el col·legiat de torn, qui a base d'injustícies, una darrera l'altra, va fer que no s'aconseguís puntuar.

RESULTATS I CLASSIFICACIO

PRIMERA VOLTA

JD Inca 3 - Espanya 0
Espanya 6 - Alcudia 0
Espanya 2 - Petra 2
Atc. Alaró 4 - Espanya 0

Espanya 1 - Escolar 2
Olimpic 8 - Espanya 1
Espanya 1 - Poblenç 5
BR Lull 6 - Espanya 1
Espanya 1 - Campos 3
Felanitx 3 - Espanya 0
Espanya 2 - J Sallista 3
Badia CM 5 - Espanya 1
Espanya 1 - La Salle 0

SEGONA VOLTA

Espanya 1 - JD Inca 1
Alcudia 3 - Espanya 0
Petra 4 - Espanya 3
Espanya 3 - Atc. Alaró 1
Escolar 7 - Espanya 0
Espanya 1 - Olimpic 3
Poblenç 4 - Espanya 0
Espanya 5 - BR Lull 1
Campos 8 - Espanya 1
Espanya 2 - Felanitx 0
J Sallista 3 - Espanya 1
Espanya 1 - Badia CM 6
La Salle M. 3 - Espanya 2

GOLEADORS

Antoni Ruiz Astorga 9
gols
Jaume Bonet Julià 6 gols
Joan Amengual Rosselló 6
gols
Antoni Segura Valentín 5
gols
Sebastià Ferrer Bibiloni 2
gols
Antoni Clar Isern 1 gol
Sebastià Puig Solivellas 1
gol
Llull Tomàs Clar 1 gol
Antoni Amengual Servera 1
gol
Andreu Julià Serra 1 gol

BAR RESTAURANT TROPICAL, AMB 9 PARTITS , 17 PUNTS

En aquests moments, el Tropical ocupa la sisena posició al campionat de Futbol d'Empreses.

Si no hagués estat pels resultats negatius aconseguits al llarg de la primera Volta, a hores d'ara, l'equip llucmajorer hagués tornat estar dins dels millors de Mallorca. Actualment, l'equip ve aconseguint una compenetració necessària entre jugadors i tal cosa es veu reflectida en els darrers resultats, a partir d'aquest nou any 1988.

Cal esmentar concretament el 10 a 0 endossat a l'Hospital Psiquiàtric, golejada escandalosa quant a número, en un partit que no va presentar cap dificultat per al quadre llucmajorer que es va mostrar clarament i rotundament superior a l'equip visitant.

Una altra golejada important va ser el 6 a 0

contra l'Oli Caimari-Font Sorda. Aquest equip, llavors, ocupava el segon lloc a la taula classificatòria i era teòricament un conjunt difícil.

També hem de comentar una mica el partit amistós contra el Ca na Paulina, el qual, dins el seu grup (no està al mateix grup que nosaltres) ocupa també la segona plaça de la classificació. En aquest partit, com que es comptava amb 11 jugadors justs, va haver de jugar en Tomeu Bergas, el qual va jugar de forma extraordinària i va marcar un gol de bandera.

Es una llàstima que els resultats de la primera volta, tal i com hem apuntat més amunt, no coincideixin amb aquests de la segona i, dissortadament, no hi ha moltes esperances perquè l'equip de Llucmajor es classifiqui, com ho va fer la passada temporada, per

participar a la fase final del Campionat de Balears.

Jaume Manresa

FUTBOL D'EMPRESES

16-1-88.- JOTUL BAR MERCANT, 5 - TROPICAL, 3

Gols: Alejandro, M. Jaume i M. Roig.

23-1-88.- CILCES MARIN; 2 - TROPICAL, 3

Gols: Jeroni, Villena, Roig.

30-1-88.- TROPICAL, 0 - PORTES SANS, 1

6-2-88.- TOT ESPORT, 1 - TROPICAL, 0

13-2-88.- TROPICAL, 6 - OLI CAIMARI-FONT SORDA, 0

Gols: Vich (2), Vicens, Villena (2), Morey.

20-2-88.- VETERANS STA. MARIA. 0 - TROPICAL, 0

27-2-88.- TROPICAL, 3 - BAYER, 2

Gols: Villena (2), Vich.

5-3-88.-

ASSEGUANCES FRATERNITAT, 0 - TROPICAL, 1

Gol: Jeroni.

12-3-88.- TROPICAL, 10 - HOSPITAL PSIQUIATRIC, 0

Gols: Alejandro (2), Vich (3), Roig (2), Silveri, Jeroni (2).

19-3-88.- (Partit amistós) CA NA PAULINA, 2 - TROPICAL, 6

Gols: Roig (3), Alejandro, Villena, Bergas.

26-3-88.- ELECTRICA MAJOR, 1 - TROPICAL, 3

Gols: Villena (2), J. Manresa.

1-4-88.- TROPICAL, 2 - CASA MISS JOTUL, 1

ENTRE NOLTROS

NAIXEMENTS

- Catalina Garau Jaume, filla de Gil i Catalina, nasqué el 23-2.
- Maria del Mar Manresa Beltrán, filla de Sebastià i Mre Jesús, nasqué el 25-2.
- David Ribas Da Silva, fill de Miquel i Teresa Raquel, nasqué el 24-2.
- Aina Maria Bonnin Maimó, filla de Bernat i Aina Maria, nasqué el 22-2.
- Mateu Astorga Clar, fill de Manuel i Catalina, nasqué el 1-3.
- Maria Isabel Arjona Noguera, filla d'Enric i Mre Isabel, nasqué el 6-3.
- Vanessa Gelabert Coll, filla de Josep i Catalina, nasqué el 9-3.
- Maria del Mar Artigues Barceló, filla d'Antoni Albert i Francisca, nasqué el 10-3.
- Daniel Riu Gracia, fill de Jordi i M^{re} del Carme, nasqué

el 23-3.

MATRIMONIS

- Bartomeu Rafel Salvà Rubí i Mre Antònia Seguí Coll, es casaren a l'església de Cala Pi el 27-2.
- Lluís Muñoz Jurado i Maria Oliva Sánchez, es casaren a la Lactància el 6-3.
- Jaume Llabrés Bauzà i M^{re} del Carme Caro Ortiz, es casaren a la Lactància el 6-3.
- Josep Martínez Camacho i Salustiana Muñoz Parera, es casaren al Jutjat el 16-3.
- Bartomeu Roig Llitesas i Antònia Julià Vadell, es casaren a l'església de Sant Bonaventura el 27-3.
- Jesús Ruiz Martínez i Rosari Campos Morales, es casaren al Jutjat el 24-3.
- Francesc Contamina Lladó i Alicia Frau Torres, es casaren al Santuari de Gràcia

el 20-2.

DEFUNCIONS

- Carme Sánchez Tortosa, morí el 11-1 als 62 anys.
- Francisca Clar Ginard, morí el 11-1 als 75 anys.
- Francesc Cardell Garau, morí el 21-1 als 88 anys.
- Jaume Ginard Oliver, morí el 4-2 als 77 anys.
- Jaume Jaume Oliver, morí el 8-2 als 71 anys.
- Alfons Almagro Beltran, morí el 14-2 als 66 anys.
- Natalia Gonzalo Pocoví, morí el 22-2 als 16 mesos.
- Margalida Rosselló Martorell, morí el 29-2 als 81 anys.
- Joan Garau Clar, morí el 29-2 als 79 anys.
- Antònia Aina Salvà Puigserver, morí el 2-3 als 76 anys.
- Fermin Caro García,

morí el 3-3 als 66 anys.

- Joana Gelabert Servera, morí el 3-3 als 90 anys.
- Maria Garí Pujades, morí el 7-3 als 75 anys.
- Coloma Carbonell Puig, morí el 10-3 als 79 anys.
- Gregori Julià Noguera, morí el 12-3 als 85 anys.
- Bartomeu Verger Servera, morí el 12-3 als 88 anys.
- Pràxedes Palmer Ferretjans, morí el 14-3 als 97 anys.
- Gabriel Ordinas Monserrat, morí el 17-3 als 93 anys.
- Esteve Barceló Llompart, morí el 18-3 als 73 anys.
- Margalida Roig Juan, morí el 21-3 als 83 anys.
- Esperança Serra Mas, morí el 22-3 als 81 anys.
- Maria Mut Cardell, morí el 30-3 als 69 anys.

COMUNICAT DE L'AGRUPACIO SOCIALISTA DE LLUCMAJOR PSOE

Al moment de tancar l'edició, hem rebut un comunicat del PSOE com a rèplica a les notes de prmsa fetes per AP, en contra de la credibilitat del batle Joan Monserrat.

-L'Agrupació Socialista manifesta una enèrgica protesta i repulsa a les declaracions del Grup Popular considerant-les ofensives i mancades de rigor perquè desprestigen la figura del Batle.

Els socialistes llucmajorers consideren que la informació està a disposició dels regidor perquè desprestigen la figura del Batle.

Els socialistes llucmajorers consideren que la informació està a disposició dels regidors i debatuda a les Comissions corresponents, a més de ser aprovades per tots els assistents. Aquesta Comissió és la d'Hisenda i hi

assistiren els regidors aliancistes Sebastià Verger i Mateu Monserrat, els quals en donaren l'aprovació.

A més a més, afegeixen que totes les actes de les Comissions es troben a l'ajuntament i poden ser consultades per qualsevol ciutadà que ho seditgi.

Segons el PSOE el Consistori ha de ser un fòrum de debat on totes les posicions polítiques s'han de discutir, però no admeten formes que els recordin aquelles persones que en altre temps imposaven la seva voluntat.

Quant a la possible moció de censura que sembla que vol presentar AP, el grup socialista donarà suport al seu batle president no només com a company de partit sinó per creure que la gestió feta fins ara és positiva i de total transparència per als ciutadans.

Recomanen al Sr. Batle que, a partir d'ara faci complir de manera estricta allò que mana el funcionament orgànic que regula la institució.

Finalment, asseguruen que estan disposats a discutir la moció de censura i, fins i tot, als Tribunals si és

necessari, i demanen més serietat i rigor a la Junta Local d'AP perquè en comptes de queixar-se, treballin més en favor dels interessos del poble per fer del nostre Consistori un exemple de democràcia i convivència.

PETITONS

**ARTICLES
INFANTILS**

**LLISTES DE
NAIXEMENT**

Plaça Espanya, 46 Tel. 66 18 59
Llucmajor

P'es Forat d'es moix

SOPA DE LLETRES

R I V A B P Q D T E N V
 A R M M A R T E L L N P
 R D S C R I O S L P V I
 T U J A R L L G O E A A
 S Q Q R I O P R C S N E
 P E J R N I V E I A T S
 S J T O A T S M L D F T
 R T S X C L I P S M M E
 V P N A O A T O T E M N
 D N I R T R S N T A D A
 B R L T C U N A B D V L
 E B V L T U S D T V A L
 S B L A B S O O N P M E
 A D S T O B I R T J O S

**CERCAU 9 EINES DE
FUSTER**

Pareix que sense necessitat de canviar el pla urbanístic al Carrer Constitució ja s'hi poden fer planta baixa i tres pisos i edificar el 100% del solar.

I és que no és el mateix receptar que prendre. Els altres ho començaren i aquests ho acabaran.

Entre tots el mataren i ell tot sol es va morir (com diu el refrany).

CENTRE OPTIC EXPOLENT

**LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIO**
 M. Paloma Garí
 Optica Optometrista
 Contactòloga

C. Berga, 26 - Tel. 26 33 74 S'ARENAL

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL

Gimnàstica, projecció d'audiovisuals i xerrades
 Tot per al benestar psíquic
 i físic de l'embarassada

C. Rigo núm. 73 (Llucmajor)
 Tel. 66 24 90 (dimarts i dijous horabaixa)
 66 17 98 (particular)

Cristaleria Lluçmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats -
Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Telef. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

TALLERS LLUCMAJOR

SERVEI OFICIAL

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

PERRUQUERIA

FINA

C/. D'es Vall, 49

Maderas
Ramon, s.a.

ALMACEN Y OFICINAS:
Ctra. Lluçmajor-Porreras, Km. 1
Teléfono 66 08 37
LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:
Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
MANACOR

PEUGEOT 405

EXPRESSIÓ D'INTEL·LIGÈNCIA!

**4 MODELS DES DE
1.750.000 ptes**

**Preu
FF+IVA+Transport**

TALLERS MARINA

**PEUGEOT
TALBOT**

MALAGA INJECCION

Cra. s'Arenal, s/n · Tel. 66 02 34 · LLUCMAJOR

Rubí Automóviles Lluçmajor, S.A.

AUTO-ELECTRIC
Barceló

Ronda de Ponent, s/n · Pedro A. Mataró, 55
Tel. 66 01 70
LLUCMAJOR (Mallorca)

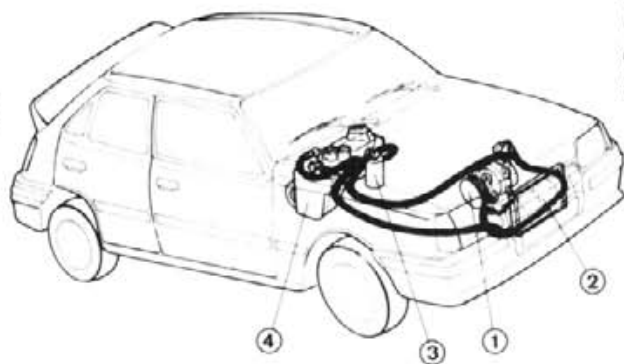
Venta y asistencia
técnica de los productos:

BOSCH
Automóvil

BOSCH
Herramientas

Calentadores
JUNKERS.

 CUPIA, S.A.
AIRE ACONDICIONADO PARA AUTOMOVILES

- ① COMPRESOR
- ② CONDENSADOR
- ③ FILTRO DESHIDRATADOR
- ④ EVAPORADOR

**Per combatre la calor, aire condicionat
és la solució**

**Tenim una gamma de tots els models, per a
turbines i camions**